

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

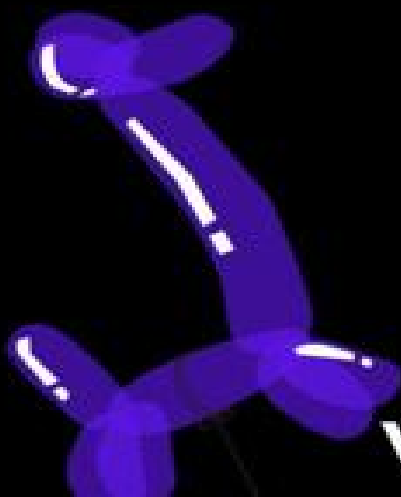
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE SQUEAKQUEL

WRITTEN BY
VERA VALENTINE

Squeakquel'i Gıcırdat

tarafından Vera Valentine

Copyright © 2023 Word Chick Content, LLC | Tüm
Hakları Saklıdır

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle olan benzerlikler tesadüfidir ve yazarlar tarafından amaçlanmamıştır. Bu kitabın hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarların açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi, kayıt veya başka herhangi bir yolla herhangi bir biçimde iletilemez.

Yasal Bilgiler

Maalesef Gerekli Bir Uyarı: Bu kitabın e-kitap versiyonunu başka bir kaynaktan aldıysanız veya indirdiyseniz:

- Kindle Unlimited programı,
- Amazon'dan F62 ile biten ASIN altında doğrudan satın alma veya
- Bookfunnel aracılığıyla doğrudan yazardan (Vera Valentine) sağlanan veya yazar tarafından onaylanan bir ARC veya tanıtım kopyası,

SAHTE KOPYA okuyorsunuz, HIRSIZLIK yapıyorsunuz ve KORSANLIĞA DESTEK VERİYORSUNUZ. Korsan kitaplardan elde edilen gelir kaynakları genellikle terör örgütleri, insan kaçakçılığı ve diğer yasadışı faaliyetleri aklayan veya bunlara para sağlayan denizaşırı sitelerden gelmektedir.

Buna ek olarak, yazar olarak geçimimizi sağlama becerimize bilinçli olarak zarar veriyorsunuz, çünkü bu sadece çalışmalarımız için ödeme almamızı engellemekle kalmıyor, kitaplarımızı Amazon'da satma becerimizi de tehlikeye atıyor. Lütfen çalmayın, çalınmasını teşvik etmeyin ya da korsan

kitap indirmeyin - çoğu yazar bunu yapmaktan
mutluluk duyar

Basit bir inceleme karşılığında size bir kopya verebiliriz. İyi insanlar olmak için elimizden geleni yapıyoruz - lütfen bizimle durduğumuz yerde buluşun. Teşekkürler ve bu konuda ağır konuştuğumuz için özür dileriz - meşru okuyucularımızı gerçekten seviyor ve takdir ediyoruz.

Şimdi, iyi şeylere geçelim!

Adanmışlık

Bir kez daha, bu ateşli rüyanın uzantısına kısmen ilham veren değerli dostum ve yazar arkadaşım Beatrix Hollow'u suçluyor / takdir ediyorum. Umarım "seviyorsundur", B.

Sadece arkadaşlarını ve sevdiklerini edebi ruhun ulaşabileceği tuhaf, müstehcen ahlaksızlığın derinliğiyle dehşete düşürmek için bile olsa, Squeak'i seven, paylaşan ve tavsiye eden balonculara büyük bir sevgi tankı gidiyor. Hepiniz harikasınız ve sizi tahmin ettiğinizden çok daha fazla takdir ediyorum.

Ve son olarak, onu sürekli olarak bu şüpheli eserin olay örgüsü parçacıklarına maruz bırakmama rağmen beni bir kez bile (hissedilir bir şekilde) yargılamayan sevgili ve kalıcı kitap eşim Sierra Cassidy'ye çok teşekkür ederim. Seni seviyorumuuu!

Yazardan Bir Not

Cesur yarı şişirilebilir kahramanlarımızı en son bıraktığımızda, omega tulpamancer eşlerinin yuvasına güvenle yerleşmişlerdi. Poppy, yeni keşfettiği güçlerini eski ve istismarcı bir rakibe karşı kullanarak iddiasını savunmuş ve lezzetli elastik alfaları için hak ettiği özgürlüğü kazanmıştı. *Ancak yukarı çıkan, aşağı inmek zorundadır.*

Karnaval büyüünün ilk kurallarından biri, hiçbir şeyin görüldüğü gibi olmadığıdır ve aşk dolu üçlümüzün yelkenleri suya inmek üzeredir. Keane özgürlüğünü *ne kadar* kolay kazandığını düşündükçe huzursuzlanırken, Seb ve Poppy onu rahatlamaya ve yeni hayatlarını birlikte kucaklamaya teşvik eder. Bilmedikleri şey ise, dinleyen tek kişinin Keane olmadığı ve sonsuza dek sürecekt mutluluklarını bulmalarının birkaç bölüm daha sürebileceğidir.

Yuvada başka biri için yer var mı? Kesinlikle doldurmaları gereken büyük ayakkabılar var.

.... ya da belki de tam tersidir?

Squeal, OV tanımlamaları ve düğümleme, ısılar, yuvalar, eş ısırıkları, bağlar ve daha fazlası gibi **omegaverse** özgü kavramları (sanatsal olarak ele alan) bir **balon hayvan değiştirici omegaverse romanıdır**. Squeak: Çarpık Bir Masal bu kitaptan önce okunmalıdır yoksa muhtemelen neler olup bittiği konusunda kafanız biraz karışacaktır. Bu hikayenin büyük bir kısmı Squeak'teki olaylarla örtüşecek, özellikle de kitabın sonu ve birçok kişinin benden istediği büyük dövüş sahnesi - dileğiniz kabul edildi, sevgili sapkınlar.

Bu hikaye kısa mı? Evet, kısa. Gıcırtı'yı (çok sevdiğim ve okuyucuların da sevdiği için minnettar olduğum) aslında lateks şakası olarak yazmıştım. Bu devam öyküsü, hayatımın biraz kaotik olduğu ve ilham perimin biraz sorunlu olduğu bir dönemde benim için bir sevgi emeği idi, ancak Gıcırtı'yı destekleyen herkese bir teşekkür olarak dünyaya getirmek istedim! Umarım beğenirsiniz ve biraz daha uzun/özlü bir şeyler isterseniz (har har), sizi Carnal Cryptids serime veya ortak yazım Planet Oster'e göz atmaya davet ediyorum: Doğurganlık Füzyonu, ki bu kitapta da OV temaları var.

**BURADA BİR PALYAÇO VAR, USULÜNE
UYGUN OLARAK UYARILDINIZ,
KOULROFOBLAR.**

Kısa bir (ana karakter olmayan) ölüm var. Squeak'te Seb ve Keane'e yapılan aynı saçmalıkların daha fazlasına kadar büyük kötü(ler) de dahil olmak üzere mevcut ve geçmiş şiddet ve cinsel zorlama/kölelik tartışması var. Eğer bu listede olması gerektiğini düşündüğünüz herhangi bir içerikten bahsetmeyi atladıysam, lütfen bana bildirin! Okuyucularımın güvenliği ve rahatı her zaman önceliklidir.

Bölüm 1 - Ronnie

Dünyaya neşeli ve parlak, mutluluk dolu ve Göğsümde yüzüyormuş gibi görünen bir söz. Dakikalar sonra, şeylerin, varoluşun, benden beklenenlerin fikri, hatırlanan bir rüyanın parçaları gibi zihnime yerleşti.

*Zina'nın dediğini
yapmalıyım. Asla
kaçmamalıyım.
Başkalarına ne olduğumu asla söylememeliyim.*

Bunlardan herhangi birinin ne anlama geldiğini anlamam uzun dakikalarımı aldı. Resimler, kelimeler, sesler ve fikirler yeni oluşan bilincime baş döndürücü bir hızla yerleşti. Yasak olmayan her keşif Beni aşağı çekiyor, loş ışıklı, rahatsız edici derecede sıcak bir alanda ısrarlı çekişlerle bir bedenın ağırlığına doğru çekiyordu. Gözlerim ilk kez açıldığında, Zina'nın kaba, kan çanağı bakışlarına bakıyordum, ağzını benimkinden kaldırmış, tiksinti dolu bir bakışla kolundaki cafcıflı ruj lekesini siliyordu.

"Umarım öncekiler gibi işe yaramaz bir bok parçası olmazsın. Kalk, çalışma zamanı."

Onun emriyle ayağa kalktım, parlak dergiler etrafıma saçıldı, Hemen onun talimatlarına uymaya başladım. Hareket ettikçe, zihnime doluşan fikirlerden her bir kelimenin ne anlama geldiğini öğrendim. Önce, "işe yaramaz" ve "bok parçası" ile ilişkili kötü duygular, sonra da "iş" benim için ne anlama geliyordu. Orta yolda balonlarla eğlenmek. Henüz nasıl hissettirdiklerini bilmiyordum ama parlak renklerinden bu balonları *Zina'yı* sevmediğim bir şekilde seveceğimi şimdiden söyleyebilirdim.

Yatağın üzerinde bana doğru yaklaştı, çenemi iki sert elinin arasına sıkıştırdı. Gözlerini kısarken başımı sağa sola salladı. "Eh? Beni anlıyorsun, değil mi? Tanrım, umarım aptalca bir şey yapmamışımdır. Hain piçler doğru düzgün kitaplarımın çoğunu alıp gittiler, idare etmek zorunda kaldım."

Gözlerini devirerek başımı salladığımda sinirli bir şekilde burnunu çekti. "Konuş, aptal. Artık adın Ronnie, Piotr'un bu isimde geri zekâlı bir kuzeni var, sana bu ismi takmanın komik olacağını düşündü." Üzerimden sürünerek kalkarken yeni oluşan kulaklarımda mizahsız bir kahkaha çınladı. Aramızdaki mesafenin azalmasıyla içimde yeni bir his *-rahatlama- oluştu*.

Yükselirken deneysel olarak esnettiğim yepyeni parmak uçlarımda çok fazla kelime ya da anlam yoktu. Ancak sahip olduğum az şey, gördüğüm ilk insanın bende uyandırdığı duyguları tanımlamakta işe yaradı.

Zina işe yaramaz bir bok parçasıydı.

Birkaç Hafta Sonra....

Yiyecek büfesini çevreleyen damla sakızlı ışıklar bir renk cümbüşü içinde birbirini kovalıyor, kiraz kırmızıları zengin ışıklı morlara ve sıcak Portakallar. Zaman zaman burada, gecenin omuzlarıma dolandığı ve bana yaratılışımın ilk mutlu anlarını hatırlatan bu liminal alanı seviyordum. Havada, her yere sinmiş kızarmış altın kokusu Patatesler oyalandı, sanatçılarımızdan biri kadar tanıdıktı.

Mya usulca tısladı, tezgâhın karşısında yüzüstü uzandı ve servis penceresinden dışarıya doğru eğilerek bana baktı. Kuş kadar ince, sıırım gibi kız, gözlerinin altında her zaman var olan koyu halkalar sayesinde 19 yaşından daha yaşlı görünüyordu.

Sürekli seyreden kahverengi saçları ve buğulu, tekinsiz gözleri her zamanki gibi sirkten önceki tatsız geçmişini ima ediyordu - yeni ama şaşırtıcı derecede sağlam dostluğumuz boyunca açılmadığı bir geçmiş. "Ronnie, sen ne halt ediyorsun?

Ne yapıyorsun? Her an geri gelebilir, aptal. Hadi, acele et. Ben-"

Onunla yüzleşmek için döndüm ve kaşlarımı çattım. "Neyi istemiyorsun, Mya? Dur tahmin edeyim: Sonumun böyle olmasını istemiyorsun-" Abartılı tırnak işaretleri yaptım, "onlar. Bu

detay vermediğinizde korkmak biraz zor."

Mya rahatsız görünüyor, ara sıra bahsettiği gizemli insanlar hakkında onu sıkıştırdığımda her zaman yaptığı gibi. Kederli bir iç çekiş yaptı ve bana doğru bir veda atışı göndererek gözden kayboldu.

"Zaten kostümünü giymen gerekiyor, değil mi? Bir daha geç kalırsan seni öldürür."

Burnumu kırıştırdım, beni kandırmıştı. Zina meşhur kırbacı şaklatabilirdi. - ve bazen de gerçek anlamda - aslan terbiyecimizden daha sert. Çok kısa bir süre sonra keşfedeceğim gibi, Zina ve Piotr sirkin yeni güçlenen çiftiydi, hem yaş hem de uyumsuz binici ekibimiz üzerindeki hakimiyet açısından

operatörler, imtiyaz sahipleri ve sanatçılar. Akrobatlar ya da hayvan numaraları yapanlar kadar iyi eğitilmiş olmasam da ben de ikinci grubun bir parçasıydım.

Son birkaç hafta öğrenme, uyum sağlama ve

Nasıl düzgün bir şekilde "insan" gibi davranacağımı bulmaya çalışıyordum ama aldığım tek kalıcı ders itaatsizliğin acı anlamına geldiği idi.

Mya'nın bilmediği bir şey vardı ki, "kostümüm" şu anda büfesinin önünde duran teorik adamdan çok daha fazlasıydı - orta yol için hazırlanmam sadece saniyelerimi alacaktı. Umutsuzca ona kendimden, garip değişim yeteneğimden, Zina'ya olan açıklanamaz itaatimden bahsetmek istedim ama yapamadım.

Niyet aklıma geldiği anda ağzımda, boğazımda bir şeyler dondu. Engelin ortaya çıkardığı duyguya karşılık gelen kelime şimdiye kadarki en net kelimelerden biriydi: *hayal kırıklığı*.

"Hazırlanmak" için içeri girdiğimde karavanın kapısı itiraz eden bir gıcırtyla arkamda gümledi. Ayakkabılarım deforme olup uzadıkça ayaklarım ağırlaştı ve takılıp düşmemek için bilinçsizce duruşumu değiştirdim.

komik bir şekilde uzayan tabanları. Nasıl çalıştığından, ayakkabıların kendilerinin mi tezahür ettiğinden yoksa aslında *benim* olduğum şeyin bir uzantısı mı olduklarından hiçbir zaman tam olarak emin olamadım. Birkaç kaçamak denemeden sonra - birkaç gün önce orta yola geç kalmamın nedeni buydu - nasıl çalıştıklarını anlamaya başlamıştım. Onları çıkarabiliyor, bir kenara koyabiliyor, herhangi bir yerimi tedavi

edebiliyordum.

"kostüm" sadece bir aksesuar gibiydi, ancak kendimi palyaço olmayan görünümümüne geri döndürdüğümde ortadan kaybolacaklardı. Tabii ki meraktan yanıyordum.

nasıl ve neden olduğu hakkında, ama sert ve acı verici bir şekilde reddedildim. Birkaç kez bunu sormaya çalıştım. Kendi varlığımın farkında olduğum kısa süre içinde, Zina'nın soran herkese kolayca söylediği gibi *annem* olmadığını anlamıştım. Aksine, o benim *yaratıcım*dı ve asla istediğim cevapları vermedi.

Zina'nın falcı çadırının dışında sirk müdavimlerinin mırıldandığı anlamda sihri tam olarak anlamıyordum. Sihirle yaratılmış olabileceğimden şüpheleniyordum ama bunu doğrulamanın bir yolu yoktu. Eğer öyleysem bile bunun Zina'nın sattığı şeylerden doğal olarak farklı olduğunu biliyordum: aşkı kazanmak için büyüler ve düşmanlara karşı büyüler, tarot kartları kaçınılmaz olarak insanlara 20 dolarlık banknotlarından tam olarak neyin ayrılacağını söylemek için döndü. Zina ve Piotr, orta yol akşam için boşaldıktan sonra bu saflık hakkında kıkırdar, bir Umutlardan, hayallerden ve korkulardan yararlanarak kazanılan buruşuk para yığını.

Bundan duyduğum hoşnutsuzluk hakkında doğrudan bir şey söylemedim - çok fazla soru sorduğum için maruz kaldığım acıdan hoşlanmıyordum - ama yine de Zina'nın eksilerinin bana hissettirdiklerinden hoşlanmıyordum. Başa çıkabildiğimde bunu kabul etmişim, İnsanların dikkatini dağıtmak ve avuç içlerini ya da kartlarını okutmaktan uzaklaştırmak. Ciddi görünenleri yönlendirmek beni biraz daha iyi hissettirdi. Zina'ya meydan okuyup ceza alma riskini göze alıyordum, özellikle de midway'in ilerisinde yiyeceklere, oyunlara ya da cılız dönme dolaba para harcadıklarını gördüğümde. Ben de eğlenmek istiyordum ama Zina'nın kaprislerinin esiriydim.
- *Dediğini yapmalıydım ve kaçamazdım.*

Ama bu gece için acele etmem gerekiyordu. Soluk tenim yerini uzun parmaklarımı saran ve bileklerimde çentikli kelepçelere dönüşen daha soluk, süt beyazı pamuğa bırakırken ellerimi açtım. Yumuşak bir şingirti duyuldu.

Kraliyet yeleşimdeki madalyonlar kanat çırpı, havada asılı kaldı. Şatafatlı altın brokar ve bordo kadife. Garip, kısa hayatımda pek çok kostüm giymiştim, dönüşümüm sirkin o hafta sonu denediği yarım yamalak temaya uyacak şekilde ayarlanmıştı. Piotr bir "fikir adamıydı" - Bu ne anlama geliyorsa - ve bu da geri kalanımızın sürekli kostüm değişikliklerine ve ayarlamalarına maruz kaldığı anlamına geliyordu. Elbette benimki her zaman en iyi görünüyordu, çünkü satın alınması

gerekmiyordu, ama bu açıkça görülüyordu

Mya bir yana, "kayırmacılık" beni iş arkadaşlarıma sevdirmedir. Hayır, onlara göre ben

Her şeyin en iyisine sahiptim çünkü Zina'nın aniden ziyarete gelen oğluydum, ölüm acısıyla kabul etmek zorunda kaldığım bir yalandı bu.

Burnumu kırıştırdım, burnumun ucu parlak bir kırmızıya dönüşmüştü ve süt beyazı yüzümde göze çarpan yumuşak, süngerimsi bir küre oluşturunuyordu.

Gözlerimin etrafında sivriltilmiş siyah saçlar. Beyaz atlı prensin palyaço versiyonuydum, kraliyet kuşağını taklit eden bükülmüş bir balonla tamamlanmıştım.

göğsümün üzerinde. Parlak kırmızı buklelerimi silkeledim ve kullanılmamış balonlar ve el pompasının yanı sıra kırmızı ve mor hariç gökkuşağının her renginde ince lateks tüplerden oluşan çantamı aldım. Zina her yeni pakette bunları öfkeyle çıkarıyordu, gerçi Piotr bir keresinde akılsızca çıkarmıştı, onu 'üstesinden gelmesi' için uyardı. Onun kötü ruh halinin Piotr'a döndüğünü ilk kez o zaman görmüştüm.

Mya'nın yarı sessiz uyarıları gibi, ben de 'o' hakkında karanlıkta kaldım. Ama Zina'nın o anki tepkisi, bunu kurcalamanın çok aptalca bir fikir olacağını söylüyordu. Karavandan inen basamakta büyük boy bir ayakkabının tabanını çırparken parmaklarımın arasında turuncu bir balon gerdim, dönüşümüm Tamamlandı.

Gece her zamanki gibi lunapark çığlıkları, Gravitron'dan tökezleyerek inen aşırı özgüvenli gençlerin ara sıra çıkardığı hastalık sesleri, karnaval müziği ve daha sonra

Piotr'un büyük tepeden ringmaster temposu. Eldivenli ellerimdeki lateksin gıcirtısı ve gıcirtısı, gece ritüelimde zamanı tuttu, şeker için ağlamaktan kızarmış hamur yüzlü genç bir çocuk için bükülmüş bir balon şapka, güçlü bir balon

Utangaç kardeşi için rapierli kılıç, erken gelişmiş bir genç kız için güzel şişirilmiş bir çiçek. Birbiri ardına yarattıklarına hayranlıkla bakmaya geldiler, ortaklar ve ebeveynler yarattıklarımı daha süslü hale getirmem için bana tekler ve beşler verdiler.

Farklı olduğumu biliyordum, sihirli ya da başka türlü, çünkü diğer sirk çalışanları gibi yorulmuyordum. Onlar gibi karavanımda kıvrılıp uyuma isteği duymuyordum. Benim "köpeklerim"

Bu kelimenin gerçek köpekler için değil de ayaklar için kullanılan argo bir kelime olduğunu öğrenmek için utanç verici derecede uzun bir süre geçti - uzun bir Cumartesi gecesinden sonra bile "havlamadı"

Yolun ortasında. Mya'nın dikkatli talimatıyla, her üç banknotu da kalçamda oluşturduğum özel bir cebe koymaya başlamıştım. Yine de yüklü bir para verdim.

Her gece Zina'ya bir avuç dolusu fatura gönderiyordum ve Zina miktarı hiç sorgulamıyordu. Bunu iki haftadır yapıyordum, bu yüzden hacimdeki fark zaman içinde bile fark edilmedi.

Dün, gizli cepte gecedен kalanları sayması için Mya'ya verirken, kaşlarının arasındaki küçük kırııklık düzelir gibi oldu ve bana nadiren gülümsedi.

Onun neşeli ruh halinden yararlanarak sonunda

Cesaretimi toplayıp ona doğrudan ne olduğumu bilip bilmediğini sordum.

Karanlık karavanda otururken etrafımızda uzun, endişe verici bir sessizlik oldu ve sonunda kararını vermiş gibi göründü, ayağa kalktı ve yürüdü

Tezgâha doğru sertçe yürüdü. Yüzü acı çekiyormuş gibi buruşmuş, elleri titreyerek tezgahтан bir sıkma çikolata sosu şişesi almıştı.

huni kek istasyonu. Yoğun bir konsantrasyonla, yemek karavanındaki hazırlık tezgahının üzerine titrek, yapışkan harflerle tek bir kelime yazdı.

Birinin tamamen kapatmayı unuttuğu bir aracın alçak, renkli ışıklarında parlıyordu.

T-U-L-P-A

Hemen ardından, şişeyi yanıyormuş gibi yere bıraktı ve aynı sarsıntıyla elinin tamamını fritözün içine sokmaya çalıştı

Sanki çocuk matinesindeki kuklalardan biriymiş gibi hareket ediyordu.

Telaş içinde onu fiziksel olarak zapt etmiştim ve o da bana karşı

Tüm hayatı korkunç yanıklarla kendini sakatlamaya bağlıydı. Mya

göğsüme yaslanıp hıçkırarak ağladı, uzun ve acı dolu dakikalar

sonunda çırpınışlarını yatıştırdı ve tezgahı temizlerken *soru sormayı*

bırakmam için alçak sesle, kırık bir fısıltıyla bana yalvardı. Aileme en

yakın şey oydu ve onun güvenliği için endişelendiğimden kabul ettim.

Bu, kelimenin ne anlama geldiğini ve arkadaşımın neden bu kadar garip davrandığını öğrenmek istemediğim anlamına gelmiyordu ama onun için duyduğum endişe meraktan daha derindi. Başka bir yerde daha fazla soru

sormayı ya da cevapları kendi başıma bulmaya çalışmayı düşünsem bile,

sirkte çok az kitap vardı ve bilgisayar ya da cep telefonu hiç yoktu.

Sanatçıların çoğu

Ama Mya'ya göre Piotr'un tekneyi sallamayı göze alamayan serserileri işe almak gibi bir alışkanlığı vardı. Basitçe söylemek gerekirse, o ve Zina sirki demir bir yumrukla yönetiyorlardı ve sorun yaratırsak herhangi birimize saldırmaktan çekinmiyorlardı. Bu da Piotr telefon ya da bilgisayar yok dediğinde, telefon ya da bilgisayar olmayacağı anlamına geliyordu.

Bu gizem uykusuz geçen geceler boyunca devam etti ama Mya'nın benden bir şeyler sakladığını biliyordum. Anlayamadığım şey ise Bu cevapların maliyete değip değmeyeceğini.

Bölüm 2 - Ronnie

Zina ve Piotr akşamları beni karavandan kovuyor, Piotr onlar uyurken bir köşede uyanık oturan ürkütücü bir oyuncak bebek gibi olduğumdan yakınıyordu. Zina, iri yarı ring şefinin benim varlığımdan korkuyor gibi görünmesinin çok komik olduğunu düşündü ama Piotr suratını asarak benim doğaya aykırı olduğumu ve kendisi uyurken etrafta olmamı istemediğini mırıldandı. Zina istemeyerek de olsa kabul etti.

Onu yatıştırdım, ama sesimi çıkarmadığım birkaç geceden sonra, yine de kaba bir şekilde dışarı gönderildim. İtaat etmek için acele ederken, kapı kapanmadan önce yaptıkları konuşmanın bir kısmını yakaladım.

"Piotr - tabii ki onu göndereceğim, eğer biz-"

"Mesele bu değil! Ölü bir adam gibi bakıyor, Zina. Uyumayan bir adam doğal değildir. Ayrıca, gerçek bir erkek başka bir erkeğin yatak odası, boş kafalı bir kukla olsa bile..."

"Tanrım, kıskanıyorsun. Sana söyledim, ona *bunlardan* birini vermedim ve bunu da *onun* için yapmadım. Ayrıca, artık sen varsın, değil mi, benim büyük Oğlum..."

Kapanan karavan kapısının altından içeri süzülen ıslak şapırtı sesleri, bana her şeyden çok Mya'nın ketçap pompalarını doldurmasını hatırlatıyordu. Karanlık ve boş olan orta yolda dolaşmaktan son derece mutluydum. Sessiz. Zina beni, patlamış mısır kutuları ve yırtık bilet koçanları gibi, araç girişlerinde bolca bulunan çöpleri toplamakla görevlendirmişti. Bu bana varlığımı düşünmek ve Mya'nın benden istediği küçük bir iyiliği tamamlamak için zaman veren sessiz bir görevdi.

Yeni arkadaşım Mya, beni dünyaya getirdikten sonraki gece telaşlı ve gergin fısıltılarla ona yardım etmem için bana yalvarmıştı. Ben de hemen kabul ettim.

Zina'dan başka biriyle yeni bir bağ kurmak. Tilt-a-

Mya, Whirl'ün gevşek olduğunu ve bir süredir gevşek olduğunu, ancak doğru şekilde itilip çekilmedikçe yerinden oynamayacağını açıkladı. Yağla ıslatılmış bir peçeteyi söylediği şekilde eklem yerlerinden birine sürterek, her gece yaptığım gibi ray gevşeyene kadar çektim. Ne yazık ki bu sefer yüksek bir gıcırtyla gevşedi.

Birkaç dakika sonra Zina'nın karavanının uzak kapısı çarparak açıldı ve uyukulu, bornozlu Piotr homurdanarak merdivenlerden çıktı.

"Kim var orada?" Gözlerini kısarak karanlığa baktı, sağ elinde bir sopanın gölgeli şekli vardı.

Korkudan kalbim küt küt atarken dönme dolaplardan birine daldım ve kıvrımlı metal koltuğa saklandım. Piotr, 'çok fazla soru sorduğumda' bana kemerini indiren kişiydi ve Zina ona bir ders almam gerektiğini söylemişti. "Gördüm ve duymadım" sözlerini defalarca tekrarlamak zorunda bırakıldım.

Zina izlerken acı veren kemer darbeleriyle noktalandı. Sırtım tam bir gün sonra bile güçlü bir şekilde acıdı, ancak kendimi değiştirdikten sonra çok daha az - süreçle ilgili bir şey yaralarımı yatıştırıyor gibiydi. Bu, gelecek için zihnimde sakladığım bir keşifti, her bir parçasını değerli ve gizli bir şeyi kendi başıma keşfettim.

"Lanet rakunlar." Dönen koltuğun kenarından bakmaya cesaret ettim, net bir görüş elde etmek için kırmızı buklelerimi şakağıma doğru tuttum. Piotr sigarasının izmaritini yolun ortasında söndürüp merdivenlerden geri çıkarken ve kapının çarpmasına izin verirken kırmızı-turuncu parlak bir yay gecenin içinde cızırdadı
Arkasında.

Kalbimin gümbürtüsü durana ve nefesim düzleşene kadar birkaç dakika bekledim ve yolculuğun yanındaki metal örgü geçide geri döndüm. Birbirine sarılmış banknotlardan oluşan kalın silindir metal borunun boşluğuna zar zor sığıyordu ama biraz kıpırdattıktan sonra rayı yeniden yerleştirebilecek kadar sağlamlaştı. Rayın aynı görüldüğünden emin olmak için birkaç gergin bakış attıktan sonra, platformdan koşarak çıktım ve buruşmuş bir yığına doğru ilerledim.
hiç ara vermediğim gibi patlamış mısır poşetleri.

Uzakta, karavandaki bir ışık Mya'nın tanıdık silüetini gösterdikten sonra söndü ve orta yolun uzak ucundaki karanlığa katıldı. İsteddiğini yapmıştım - parayı saklama eylemi

Endişe dolu iki haftalık gizli çalışmanın doruk noktasıydı. Her gece, kalabalık dağıldıktan sonra, Zina'nın bana kayıp para hakkında doğrudan soru sormamasını hararetle umdum.

Beklenmedik bir şans eseri, neyse ki bana sadece "önlüğümdeki tüm parayı vermem" söylendi, genellikle sabırsızlıkla açılmış bir avuç içi ya da parmak şıklatma gibi sözsüz bir jestle birlikte. Bu, Zina'ya bahşış vermeden ya da Mya ile olan komplomu açığa vurmadan tam olarak istediği şeyi verebileceğim anlamına geliyordu, ama bu kayıtsız kaldığım anlamına gelmiyordu. I

Zina'nın dikkatsizliğinin çoğunun, akşamları sona ererken komodininin üzerinde sürekli açık duran votka şişesinden kaynaklandığından şüpheleniyordu. Arkadaşım için ne yaptığımı ortaya çıkarmak için sadece bir anlık meraklı bir ayıklık yeterli olacaktı ve sonra ikimizin de başı ciddi bir belaya girecekti. I

Mya bunu bana her ne için saklatıyorsa yakında biteceğini umuyordu, çünkü Zina öğrenmezse, paraya aç Piotr kesinlikle öğrenecekti.

Yürümek için harcadığım zamanı haklı çıkarmak için her çöp parçasını toplamaya ekstra özen göstererek turlarımı bitirmek için acele ettim. Zina ya da Piotr'un beş dakika daha yavaş olduğumu fark edeceğinden şüpheliydim ama bu ekstra dikkat beni sakinleştirmeye yardımcı oldu. Mya'nın zulasının istenmeyen bir şekilde keşfedileceğinden hiç şüphem yoktu.

Faturalar Piotr'un sırtındaki kemeriyle ödenecekti, bir daha asla yaşamayacağım için mutlu olacağım bir olay.

Karavana döndüğümde güneş gökyüzünü yeni yeni ısıtıyordu, merdivenlerin yanında sabırla Zina ve Piotr'un uyanmasını bekliyordum, ikincisi için büyük bir fincan sade kahve hazırды. Piotr beni "ürkütücü, boş kafalı bir kukla" olarak görüyor olabilirdi, ama bu onun bana Zina kadar, hatta daha fazla emir vermesine engel olmadı. Tam zamanında, karavanın kapısını omuzlayarak açtı, merdivenlerden tepinerek indi ve yan gözle bile bakmadan kahvesini elimden kaptı. Kısa varlığım boyunca bana yönelttiği hakaretlerden dolayı, onun için de bir deyimim vardı: *nankör sefil*.

Umarım kahvesi dilini yakmıştır.

Bir an sonra bir h p rt , tıslama ve mırıldanılan bir küfür, ağızımın köşesinde bir gülümsemeye neden oldu.

Güzel.

Ertesi gün, zaman daha önce hiç olmadığı kadar hızlı geçiyor gibiydi. Kalabalığın içinde Mya'yı ararken aklımdan balondan heykeller yaptım - Cumartesi günü için bile büyük bir kalabalıktı. Sonunda onu yedek büfede gördüğümde, son derece dalgın görünüyordu. Ben hevesli çocuklar için ta lar, köpekler ve kılıçlar hazırlarken, arkadaşımdın gün ilerledikçe tezgahın üzerine en az iki soda döktüğünü ve müşteriler arasında gergin bir şekilde para üstü önlüğünün iplerini kopardığını gördüm. Gözlerimle sadece bir kez karşılaştı, yüz hatlarını vurdumduymaz hale getirmeden önce bana sinirli bir bakış fırlattı. Ondan sonra bakışlarımdan kaçmak için elinden geleni yaptı, bu da beni şaşırttı: Mya'ya hiç benzemiyordu. Her zaman ürkek olmasına rağmen doğıştan gelen ihtiyat daha önce bana hiç uzanmamıştı.

Sonunda cevabımı o akşam aldım, orta yolun uzak ucundaki imtiyazlı karavanın yanında dolaşırken rahat görünmek için elimden geleni yaptım.

Mya

Beni çılgınca sallayıp elimden tutarak içeri s r klemeden önce avlanmış bir hayvan gibi etrafına bakındı. Bir süre sonra kapıyı kapatıp kilitledi. Omzumun üzerinden gergin bir bakış, sesi telaşlı bir fısıltı.

"Ronnie, beni dinle. Bunu düşündüm ve seni burada bırakamam, benim için yaptıklarından sonra olmaz. Bu gece gidiyorum. Gitmek zorundayım. Benzer bir sorunumuz var." Minyon yüz hatlarında bir rahatsızlık belirdi. Kaşının kırışıklığı esmer per eminin düzensiz saçaklarının ardında zar zor görülebiliyordu.

Kaşlarımı çatarak ona baktım, kafam karışmıştı. Aramızdaki sorunun ne olduğ nu anlamamıştım.

Bir şekilde beklentileri karşılayamadığımızda Piotr'un kemerinin ötesinde yaygındı. O zaman bile Mya'nın bu cezayı benim kadar sık görmediğini hissediyordum. "Benzer bir sorun mu? Neden bahsettiğınızı anlamıyorum.

Sen de mi

Tamam mı, Mya?"

Karavanın aşınmış metal zeminine bağdaş kurarak oturdu, parmakları dizlerinin üzerinde gerildi. Ben karşısına oturana kadar bakışlarımı beklenti içinde tuttu. "Sanırım söyleyemeyeceğin bazı şeyler var, Ronnie. Belki söylemek istediğin ama tam anlamıyla söyleyemediğin bazı şeyler. Bu konuda haklı olabilir miyim?"

Yavaşça başımı sallarken şaşkınlıkla ona baktım. Onun önünde asla dönüşmemiştim ya da *ötekiliğim* hakkında hiçbir şekilde konuşmamıştım - bu konuda çok dikkatliydim. Zina'nın orijinal emirleri dilimi yakıcı bir acı tehdidi altında tutuyordu

- doğamı başkalarına asla ifşa etmemem emredildi.

onu anlamak, sağlam görünüyordu. Mya benim etrafımızdaki insanlardan *farklı* bir şey olduğumdan nasıl şüphelenebilirdi?

"Ve ayrıca tahmin ediyorum ki... Z olmadıkça... bir yolculuğa çıkamazsınız..." O Yüzünü buruşturdu ve devam etmeden önce uzun bir süre şiddetli bir şekilde öksürdü.

"Tabii

Birisi size bunu yapmanızı özellikle söyledi. Bu da doğru mu?"

Karavanın kapısına baktım, sirkteki küçük varlığımın çok daha büyük ve karmaşık bir hal almak üzere olduğunu hissediyordum. Tekrar ona baktım ve yavaşça başımı salladım, onun yaşadığı rahatsızlığı yaşamadığım için şükrediyordum.

Mya dizlerinin üzerinde doğruldu, küçük bir dolabı açtı ve birkaç şişe kızartma yağını kenara iterek onun için sakladığım para olduğunu hemen anladığım bir rulo kâğıdı aldı. Uzun süre kâğıda baktı, başparmağıyla etkileyici yığının içinde gezindi. "Bu bizim buradan çıkış biletimiz, Ronnie. *Onlardan* uzak dur. Bu gece gidiyorum ve sen de benimle geliyorsun."

Üzüntüyle iç çektim ve fiziksel olarak kelimelere dökemediğim bir reddedişle başımı salladım. Kaçamazdım, bu üç şeyden biriydi.

Zina'nın beni bir şekilde zorladığı mutlak emirler. Henüz kaçmaya çalışmamıştım ama Mya'ya *ötekiliğimi* söyleyememem orada da başarısız olacağımı gösteriyordu.

Bir şişe şurubu kenara itti ve çok yıpranmış, yağ lekeli defterini ve "tükendi" işaretlerini yapmak için kullandığımız ince siyah keçeli kalemlerden birini çıkardı. Defteri çevirerek açtı ve bana uzattı, süslü sembollerle ve daha önce hiç görmediğim kelimelerle dolu bir sayfayı işaret ediyordu.

Mya dişleriyle kalemin kapağını açtı ve kolunu sıvayıp çıplak kolunu bana doğru uzatırken kalemi bana uzattı. "İşler değişmek üzere, bu konuda endişelenme. Umarım seni yaratırken sana biraz sanatsal yetenek vermiştir, Ronnie. İkimizin de buna ihtiyacı olacak."

Bölüm 3 - Keane

Sebastian ve ben hayatımızın yarısı gibi hissettiren bir süredir kaçıyorduk - ve bu doğru da olabilirdi. Tarih ve yaş gibi şeyler bizim gibi yaratılmış varlıklar için çok daha az net bir şekilde tanımlanmıştı, özellikle de ilk etapta işleyen yetişkin erkekler olarak yaratıldı. Seb, hayvanat bahçesini bulmadan önce oradan oraya kaçarken yanımıza aldığımız diğer birkaç kitapla birlikte kırmızı kitabı inceliyordu.

Poppy ve ben tutkunun ateşi içinde kazara birbirimizi ısıtıp kalıcı bir bağ oluşturduktan sonra, o güne kadar olan çılgınlığın bir kısmı damarlarımda akan kan geri çekildi. Onu hâlâ umutsuzca istiyordum, içgüdülerim beni neredeyse onun baş döndürücü sayıda yaptığı kadar zorluyordu ama Seb derme çatma yatağımızı inşa ettikten sonra nefes almamı sağlayacak kadar hafiflemişti. Poppy ve Seb'in hâlâ bağ kurmaya ihtiyaç duymaları iyi bir şeydi, bu bana yeni arkadaşımızla birlikte harekete geçirdiğim her ne halt varsa çılgınca okumam için zaman verdi. Kendimi defalarca azarladım; ben her zaman

Zina'nın peşinde olan temkinli biri, bulduğumuz ve Poppy'yi yeniden yaratması için tuttuğumuz kontrol mühürleri dışında Seb'i araştırmasıyla baş başa bırakmaktan memnundu. Seb'in yaptığı gibi ben de okumalıyım.

Tesadüfi - Seb'in durumunda kasıtlı - bağımız neyse ki o orijinal mühürlerin görevini geçersiz kıldı. Bir süre önce En azından kısmen de olsa işe yarayacaklarına güveniyordum ama işe yaramaması durumunda hiçbir yedek planım yoktu. Poppy'nin beklenmedik bir şekilde hayatımıza girmesinin bizi rahatlattığını söylemek çok hafif kalır - o olmasaydı Seb ve ben istemeyerek de olsa sirke geri dönmüş olabilirdik.

Kötü şöhretli kırmızı kitapta uyarıcı miktarda açık çizimler, ama aynı zamanda kimliklerimizle ilgili önemli bir hızlandırılmış kurs da içerdiğini fark ettim. Ne de olsa, tarihimizin bu özel kısmı, terden sıırılsıklam olmuş uzuvların mutluluğu içinde keşfedilmeyi beklemiyordu, Poppy ve

Seb şu anda bunu doğrulamak için elinden geleni yapıyordu. Kırmızısını izliyorum, İnleyen Poppy'nin içine gömölürken güneş ışığında parıldayan yarı saydam uzunluk, dört ayak üzerinde kendini sunarken, dikkat dağıtıcı olmaktan başka bir şey değildi. Balon sikimi bir gümbürtüyle avuçladım, ucunu sıkıştırdım ve şaftımın ucuna geri çarpmasına izin verdim, sunduğu küçük acıdan zevk aldım. Ben
Bir saat önce kendimi Seb'in deyimiyle yuvanın kenarına bırakmış olmama rağmen hâlâ tamamen şişmiş durumdaydım.

Sevgililerim birlikte sallanırken, onların kendinden geçmiş iniltileri ve zevk çığlıkları bana hiçbir şey yapmazken, isteksizce dikkatimi kitaba verdim. boyumu kısalttı. Seb ve benim tulpa olduğumuzu, belirli düşünceler, duygular ve ritüeller tarafından yaratıldığımızı hep biliyordum. Ancak balona benzeyen bedenlerimiz Zina'nın yarım yamalak karışımının bir ürünüydü.

ödünç büyü ve kontrol mühürleri, asla tam olarak insan olamayacağımızı garantiledi, ama en azından bu süreçte bize ileri geri kayma yeteneği verdi. Eğer Poppy bir tulpamancer olarak düzgün bir şekilde eğitilmiş olsaydı, ben hevesle düğümümü içine sokarken gizli yeteneklerini keşfetmek yerine, Seb ve ben tamamen insan olabilirdik.

Zaten o da ben de *alfa* sayılırdık, bağlı bir tulpamancer'ı korumak ve ona hizmet etmek için yokluktan yükselmiştik - kırmızı kitap buna *omega* diyordu. Kırmızı kitap, bu nadir bireylerin bize olan doğal ihtiyaçlarına rağmen tipik olarak küçük boylu ve güçlü olduklarını söylüyordu: birbirimizin doğasını mükemmel bir şekilde dengelemek için yaratılmıştik. Zina bir tulpamancer gibi görünmek için büyüyü saptırmış ve hatta üzerimizde güç uygulamak için sigilleri kontrol ediyordu, ama o güce aç bir insandan başka bir şey değildi. Poppy, her ne kadar eğitimsiz olsa da, gerçek, lezzetli bir anlaşmaydı.

Poppy şu anda tatlı tatlı mızmızlanıyor, Seb'e onu düğümlemesi için yalvarıyordu ama Seb kendisi de bağlanma sıcaklığının pençesindeyken bile onunla alay ediyordu. Seb'in Poppy'nin içine dalmasını izledim, havaya yayılan şeker-tatlı krema kokusu Seb'in kendi ihtiyaçlarını karşılamaya ne kadar yakın olduğunu gösteriyordu. Birlikte yaptıkları erotik gösteriyi izlemekten çok memnundum, ama sonra Poppy benimle göz göze geldi ve iniltileri bana doğru yöneldi.

Pusun bir kısmı azalmıştı ama bu, bedenlerimizi birbirine çarptıran çağrıya karşı bağışıklığım olduğu anlamına gelmiyordu. Ben de Kitabı bir kenara koyduğumu bile fark etmeden önce yuvanın ortasındaydım.

Sesim sertti, onlara yaklaşırken sadece onun için yapılmış şehvetli bir hırıltıydı. "Seb seninle alay mı ediyor, benim küçük çiçeğim? Onun düğümünü istiyor musun? Eğer *gerçekten istiyorsan* sana vermesini *sağlayabilirim*."

Poppy'nin cevap niteliğindeki ihtiyaç çılgılığı içimi çekiştirerek beni hızla yanlarına götürdü. Onu kabaca Poppy'nin sırtına doğru ittiğimde Seb'in şakacı sırtışı önce şoka, sonra da şehvete dönüştü.

Yanağı kürek kemiklerinin arasına indi. Başını aşağıda tutmak için güzel koyu buklelerinden bir avuç tuttum, sikimi onun güzelliğiyle aynı hizaya getirdim,

ve acımasızca ileri doğru bastırdım. Balon gibi bedenlerimizin birbirine kayarken çıkardığı cızırtı, ben onun sıkı ve sıcak kıkına kayarken Seb'in çaresiz iniltisi arasında kayboldu. Kalçalarını kavrayarak, aletimi ve kavrayışımı kullanarak onu Poppy'ye karşı o kadar sıkı ittim ki, ona ihtiyacı olan düğümü vermekten başka seçeneği kalmadı.

Tüm büyük konuşmalarına ve Poppy'nin bugün bana verdiği tüm tatmine rağmen, kendi karamel kokum sadece birkaç vuruşta Seb'inkiyle birlikte havayı kalınlaştırmak için yükseldi. İkisini de çaresizce, sonsuz bir şekilde seviyordum ve bedenim Seb'in bedeninde zevk peşinde koşarken o da Seb'in bedeninde zevk peşinde koşuyordu. Seb'in parmaklarının Poppy'nin başının iki yanındaki yastığın kenarında sıkışmasını izlerken kısık, kekeleyerek bir inilti çıkardım, Poppy ona doğru gerilirken gözleri dalgalanarak kapandı ve onun düğümüne sabitlendi. Daha fazla direnemeyerek Seb'in içine doğru sertçe bastırdım, düğümümü onun içine kaydırdım ve bir nefesle boşaldım, tüm yuva Kendi coşkusuyla altımızdaki Poppy'ye pompalarken tatlı kokusuyla parfümlendi.

İlk kez üçlü olarak bir araya geldiklerinde biraz garipti.

yatağa kadar manevra yapmak zor oldu ama başardım. Tüm yuva, kalabalık bir sirkteki huni kek büfesi gibi kokuyordu.

Cumartesi gecesi kendimi daha önce hiç olmadığım kadar huzurlu hissettim. Poppy'nin biraz uğraşması gerekti ama dönüp Seb'i, düğümünü

kısmen çözecek ve kendini kurtaracak kadar öpmeyi başardı ve aynı numarayı bana da teklif etti.

Bir an sonra dudaklarımdan bir nefes çekerken.

"Seni seviyorum, Keane." Ağzıma fısıldarken gözleri parlıyordu, aramızda sır gibi paylaşmaya başladığımız şefkatli sözcükler.

O arkasına yaslanırken yanağını avuçladım ve başparmağımı elmacık kemiği üzerinde gezdirdim. "Ben de seni seviyorum, Poppy." Gülümsedim ve diğer elimi uzattım.

mutlu, uykulu bir Seb'e indirdi ve bana bakarken hareketi tekrarladı.

"İkinizi de seviyorum." Üçlü kurumuz hızlı ve bolca

ama tarif edemeyeceğim bir şekilde doğru hissettiriyordu. Bunun sihirli mi yoksa organik bir çekim mi olduğu umurumda değildi.

Bir diğeri, bu artık benim ailemdi ve onu korumaya her zamankinden daha kararlıydım.

Kalkıp ikisine de temiz havlu getirdim ve Poppy ile Seb birbirlerine sarılıp yatmadan önce ikisini de biraz su içmeye zorladım.

uyukluyordu. Yuvanın kenarından dolaştım ve fırında seks partisi gibi kokmaya başlayan odaya biraz temiz hava almak için balkonun cam kapılarını açtım. Bu şahsen benim bulduğum bir kokuydu.

lezzetliydi, ama birkaç gün sonra Poppy'nin komşularının insan burunlarına biraz iğrenç gelebileceğini düşündüm.

Birkaç kat altımızdaki şehre baktım, çiftleşmemizin verdiği mutluluk ve rahatlığın bir kısmı endişenin içeri girmesiyle kayboldu. Seb ve ben Başlangıçta Poppy'den bizim için çizim yapmasını istemiştik, bu bir plan, bir hedefti. Şimdi tamamen keşfedilmemiş bir bölgedeydik. Seb'in tereddütsüz

Güvende olduğumuza inanırken, eski alışkanlıklar benim için zor ölme eğilimindeydi. Bu yüzden

Kişiliğimin bir parçası haline getirdiğim uyanıklık, bunun çok kolay olduğunu, gardımızı düşürdüğümüz anda Zina'nın bizim için geleceğini fısıldadı.

Bir fırtına cephesi arazide gümbür gümbür ilerliyor, asfalt üzerindeki taş kokusu esintiyle taşınyordu. Sinirlerimi yatıştırmak için derin bir nefes aldım ve ağız sulandırıcı, yabancı bir nota dikkatimi çekti - tuz ve çikolata, hepsi yaklaşan yağmurla karışmıştı. Bir restoran mı? Poppy'nin binasının altında uzanan ara sokaklardan başka bir şey yoktu, içimde derin bir açlık

uyandıran ani kokuyu açıklayacak bir sosisli sandviç arabası bile yoktu.

Bağırsaklarımdaki bükölme, tamamen yer değiştirmiş olsaydım müthiş bir balon heykeli yapabilirdi.

Yakında bir şey olacaktı ve bunun fırtına olmadığı kesindi.

Bölüm 4 - Sebastian

Poppy'ye ya da Keane'e asla söylemeyecektim ama o gün ikisi de hayvanat bahçesi karavanına gözle görülür bağlanma ısırıklarıyla girdiklerinde, benim için gerçekten bu kadar olduğunu düşünmüştüm. Poppy'nin arabasına gittiğimizde, nereye gideceğim, Zina'nın radarından nasıl uzak duracağım konusunda stres yapmaya başlamıştım bile.

Keane'in bizi güvende tutmak için gösterdiği uyanıklık. Birbirleriyle tesadüfen yarattıkları şeye davet edilmek bir rüyanın gerçekleşmesi gibiydi,

Özellikle bir keresinde dişlerim kalçasının iç kısmını ısırdı ve onu Keane'in olduğu kadar benim de yaptı ve kendi ısırığı omzuma battı.

Üçümüz son birkaç gündür yuvada çok zaman geçirmiştik, Keane ve benim işten izin almamıza neden olan "gıda zehirlenmesini" uyuyarak ve coşkuyla sevişerek atlatmıştık. Şimdiden Poppy'ye olan ilgimin daha organik bir ilgi ve daha az neredeyse akılsız bir içgüdü olduğunu fark ediyordum ve onu kızışma dışında da tanımaktan en az kızışma sırasında olduğu kadar keyif alıyordum. Fransız tostunu çok seviyordu ve ben de onu çok sevdiğimi fark ettim.

yemek yapma konusunda doğal bir yeteneği vardı. Neredeyse bitmek üzere olan dolaplarını tükettikten sonra, Keane'in aşırı korumacı doğasının bir kısmını yönlendirdim ve Keane'i biraz dinlenmesi için bırakarak daha fazla malzeme almak için markete gitmemiz konusunda ısrar ettim.

İlk önce Poppy'yi ısırıp düğümlediği için, benim kızgınlığımın biraz gerisinde kalmıştı ve tüm bu yaptıklarımızdan dolayı yorgunluk çökmeye başlamıştı.

keyifli atletik aktiviteler. Ne kadar elastik olsam da Keane son birkaç gündür vücudumun sınırlarını zorluyordu ve bunu hiçbir şeye değişmezdim. Ama ben de ara verdiğim için mutluydum. Poppy de biraz esnek olsa da, içinde ne kadar zaman geçirdiğimiz göz önüne alındığında muhtemelen benim hissettiklerimin bir kısmını hissediyordu. Keane'i yumuşak bir battaniyenin altına soktuk ve onu öptük.

Bir not karalayıp çıkmadan önce.

Keane ve ben görünüş uğruna yemek yiyebilirdik ve şüphe çekmemek için kaçış rotamız boyunca yemek yemiştik ama buna ihtiyacımız yoktu. Bu da demek oluyordu ki

bakkal benim için güzel, ilgi çekici bir deneyimdi.
parlak renkli kutular, malzemeler ve olasılıklar. Poppy benim şaşkın turist halime sırtıyor, bu *kadar çok* çeşit mısır gevreği olmasına şaşımama kıkırdıyordu. Sirkte satılanlar dışında yemek konusunda çok az deneyimim vardı ve Poppy'nin evde *yemek kitabı olarak* adlandırdığı şeye bir göz atmak beni heyecan verici fikirlerle doldurdu.

Arabayı parlak ışıklı koridorlarda bir aşağı bir yukarı götürüyordu.
Bana her zaman bir elimi sırtında ya da omzunda tutmamı ve ona doğru bakan her erkeğe yan gözle bakmamı tembihlerdi.

Poppy'nin sesli iç çekişi, üzerinde parlak bir çizgi film kaplanı olan bir kutuya olan hayranlığımı kırdı. "Seb, tatlım, manav reyonundaki bir adamla kaçmayacağım. Geri çekil, asker."

"Ne?" Mısır gevreğinin köpüklü şekerli fotoğrafından kafamı kaldırıp baktım, kafam karışmıştı.

Daha yakına eğildi, kulağıma mırıldandı, sesinde biraz mizah vardı.
"Keane'in huysuz olması gerekiyordu ama sen buradaki her erkeğe, aletine patates soyacağı sokmak ister gibi bakıyorsun tatlım."

Kutuyu yavaş yavaş dolan sepetimize eklerken utanarak sırtıttım. "Özür dilerim, Kırmızı. Yarına kadar kızgınlığımı tamamen atmış olurum, söz veriyorum. Gözlerimin kamaşmasını minimumda tutmaya çalışacağım."

Homurdandı ve kalçasıyla bana çarptı, yanımdan uzanıp başka bir kutu aldı ve gülerek bana gösterdi. Önü karikatürize balon hayvanlarla kaplıydı, resimde görülen kase süt, renkli mısır gevreği parçaları ve yuvarlak kırmızı marshmallowlarla doluydu. "Bak, bu sensin!"

Kaşlarımı kaldırdım, Poppy'ye muzip bir gülümseme vererek süt dolu kaseyi işaret ettim ve kulağına mırıldandım. "Beni bu kadar çok boşaltabileceğini mi sanıyorsun?"

Sana şimdiye kadar tattığın en tatlı kahvaltıyı vereceğim."

Alt dudağını ısırđı, bakışlarında muhtaç bir sıcaklık alevlendi. "Başka neye ihtiyacın varsa *hemen al*, Seb. Eve dönüyoruz."

Güldüm, bir elimi sırtından aşağı kaydırarak kıcını alaycı bir şekilde kavradım, kızışmanın zirvesindeyken çok hoşlandığını keşfettiğim bir şeydi. Çıkış yaparken, Keane ve benim eşimizle tanışmadan önce hayatta kalmamız için kira ya da erzak ödememiz gerekmediğine sevindim çünkü bu sayede arabanın parasını hiç zorlanmadan ödeyebildim. Poppy biraz yaygara kopardı ama ona nazikçe Keane ve benim onun ihtiyaçlarını karşılamamızdan büyük memnuniyet duyduğumuzu, omega'mız için bunu yapmanın alfa doğamızda olduğunu söyledim.

Yorgun görünümlü kasiyer açıklamamı duyunca kaşlarını kaldırdı, ama herhangi bir rahatsız edici soru ortaya çıkmadan önce yiyeceklerimizi poşetledim ve Poppy'yi aceleyle dışarı çıkardım. Yiyecekleri bagaja yüklerken Poppy kıkırdadı ve yanağını öptü.

"Bir dakika içinde döneceğim, Seb! Arabanın yanında kal, tamam mı?" Alışveriş merkezindeki bakkalın yanındaki küçük dükkâna koşar adımlarla girdiğinde şaşkınlıkla başımı salladım. Birkaç dakika sonra ortaya çıktığında elinde ipe asılı parlak gümüş bir balon vardı; yuvarlak, sallanan dairenin ön tarafında gururla *feliz quinceañera* yazıyordu. Sürücü koltuğuna kaymadan önce şeytani bir sırıtışla bana uzattı. Arabanın tavanına hafifçe çarparken kelimeleri yüksek sesle okudum, şaşkınlık içindeydim.

"Mylar içinde en ucuzu buydu. Geri döndüğümüzde Keane ile biraz eğlenebiliriz diye düşündüm, hm?"

Bana göz kırpması kot pantolonumun önündeki dikişi test etti. Helyumu birleştirme konusunda bizimle dalga geçiyordu, sanatsal beyni "tavan oral seksleri" hakkında bir şeyler söyledi ama ben şaka yaptığını düşündüm. İkimiz de öyle düşündük. Konu cinsel keşiflerimize geldiğinde Poppy'nin *her zaman* ciddi olduğunu bilmeliydik.

Bu hızla gidersem, hayatımın geri kalanını rutin işlerde geçirir ve delicesine mutlu olurum.

Bu konuda.

Bölüm 5 - Ronnie

Birbirimizin kollarını kitabındaki tuhaf yazılarla dikkatlice kapladıktan sonra, Mya sirk kampının sınırlarını test etmiş, bizi hiçbir şey durdurmadığında beni de peşinden sürüklemişti. Kısa bir süre sonra bir otoyola ulaştık.

Sonra beni "otostop" denen bir şeyle tanıştırdı ve daha sonra içki kokan gürültülü bir binanın dışındaki karanlık bir otoparkta "sıcak kablolama" denen başka bir şeyle tanıştırdı.

Sessizce direksiyonun altına eğilip bize bakan biri olup olmadığını izliyordu. Daha önce karavandan başka bir araca binmemiştim, bu yüzden Mya'nın endişesini hissetsem de uzun süreli kaçışımız benim için yeniydi neredeyse etrafımızdaki havayı dolduruyordu.

Sirkin son kampından birkaç saat uzaklaştığımızda duraksayarak bazı açıklamalar yapmaya çalıştı. Kollarımızdaki çizimler daha önce konuşamadıklarımızı konuşmamızı mümkün kılıyordu ama yine de fiziksel olarak rahatsız ediciydi ve bu durum Mya'yı söylemese de endişelendiriyor gibiydi. Benim bir tulpa olduğumu açıkladı, söylediği kelime parmak eklemlerini direksiyon simidinde beyazlatan bir acıya neden oldu. Bir yığın fast food menüsünden bir sihirbazlık numarası gibi alelacele yaratılmışım, diye devam etti, eski kitaplar, yeni dergiler ve palyaçolar konusunda uzmanlaşmış bir kostüm kataloğu. Mya isteksizce benim yaratılışıma yardım etmek zorunda kaldığını itiraf etti, benim türümden iki kişinin birlikte kaçmasının ardından yarım yamalak bir ritüel.

Onun ısrarıyla, ilk farkına vardığımda Zina tarafından bana verilen emirleri tekrarladım:

*Zina'nın dediğini
yapmalıyım. Asla
kaçmamalıyım.*

Başkalarına ne olduğumu asla söylememeliyim.

Bana birkaç kez ve birkaç farklı şekilde, bana bir şey söylenip söylenmediğini sordu.

başka bir şey yapamayacağını söyledi. Ona tüm bildiğimin bu olduğunu söylediğimde Sonunda rahatladı, omuzları düşerken başını salladı. Bana daha fazla şey söylemek ister gibiydi ama her seferinde yüzünde bir rahatsızlık ifadesi belirliyordu.

ağzını açtı, sonunda içini çekti ve araba koltuğuna iyice yerleşerek yola odaklandı.

"Nereye gidiyoruz, Mya? Yapabilirsem yardım etmek istiyorum ama fazla bir şey bilmiyorum. *İşlerden* anlıyorum, belki şu dergilerden. Bir iş bulmalı mıyım? Bir de sen benim karım mısın?"

Kadın yüksek sesle küfrederek direksiyonu düzeltmeden önce araba neyse ki boş olan karşı şeride geçti. "*Bu* ne lan, Ronnie? Senin *Karın* mı? Hayır, değilim! Böyle bir fikir nereden aklına geldi?"

Koltuklarımızın arasını işaret ettim. "Sen bir kadınsın, ben de bir erkeğim, bu bizi karı koca yapar diye düşünmüştüm."

Güldü, kırılgan bir sesle güldü ve muhtemelen bitkin. "Hayır, Ronnie. Bazen erkekler ve kadınlar sadece arkadaşlardır. Zina ve Piotr da karı koca değiller. Bazen, şey - *Tanrım*, yetişkin bir adama kuşlardan ve arılardan bahsettiğime inanamıyorum. Sen gerçekten hiçbir şey bilmiyorsun, değil mi?"

Burnumu kırıştırdım, bu suçlama gururumu biraz incitti. "*Bazı* şeyleri biliyorum. Çabuk öğrenirim! Acıyı, Zina'yı ya da Piotr'u sevmediğimi biliyorum. Seni sevdiğimi ve arkadaşım olduğunu biliyorum. Nasıl balon yapılacağını biliyorum.

hayvanlar." Kollarımı göğsümde kavuşturup tarlalara baktım.

öğleden sonra güneşiyle aydınlanan yolcu penceresinin önünden geçiyordu. Kuşların ya da arıların karı-kocalarla ne ilgisi olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve tüm bunlar kafamı karıştırıyor ve beni kötü bir ruh haline sokuyordu.

"Tamam, tamam. Özür dilerim dostum. Duygularını incitmek istememiştim. Bu gece için bir otele gidip dinlenelim, tamam mı? Her halükarda dinlenmem gerek. İstersen televizyon izleyebilirsin, sirk dışındaki hayatı biraz daha anlamana yardımcı olabilir. Silindim, şu anda açıklama yapmakta pek iyi değilim." Uzandı ve omzumu sıktı

Nazikçe, özür dileyen bir gülümsemeyle. Arkadaşıma kızgın kalamazdım, bizi özgür bırakmışken olmazdı. Kendi elimle onun elinin üstünü okşadım ve başımı salladım ve kendi küçük gülümsememi yarattım.

Daha sonra Mya omzumu ittiğinde, varoluşum boyunca ilk kez uykuya daldığımı fark ettim ve bu son derece kafa karıştırıcıydı. Elinde küçük plastik bir anahtarlık tutuyordu ve kaşlarını çatmış bana bakıyordu, Sersemlemiş bir şekilde fark ettim. Yan aynada bir renk parıltısı yakaladım ve Tamamen beyaz bir yüz boyası, gözlerimin üzerinde uzun siyah çarpılar ve tepeden tırnağa rengârenk noktalarla kaplı tek parça ipekli beyaz bir tulum içinde olduğumu fark ettim. Boynumdaki sert bir fırıra göz gezdirdim ve dehşetle fark ettim ki Ellerimde henüz ortaya çıkarmadığım beyaz eldivenler vardı. Köpük burnumun yuvarlak, kırmızı kenarı da çevresel görüşümde sallanıyordu.

"Geri dönebilir misin, Ronnie? Aksi takdirde bu çok dikkat çekici olacak." Mya beklenmedik kostümümün omzunu hafifçe çimdikleyerek bunu işaret etti.

Kaşlarımı çatarak konsantre oldum ama palyaço aksesuarlarım geri gelmeyi reddetti. Normalde yaptıkları gibi içime girdiler ve ben şok olmuş bir şekilde başımı salladım. "Ne olduğunu anlamıyorum. Daha önce hiç yanlışlıkla kostüm giymemiştim ve istediğimde de hep kaybolmuştu."

"Siktir." Sürücü koltuğuna geri yığıldı ve ellerinin topuklarını kapalı gözlerine sürttü. "Bundan korkuyordum. Ke-" Yumuşak bir şekilde inledi, elleri şakaklarını kavramak için hareket etti. "Kahretsin! Ow. *Diğerleri* doğru mühürleri yapmak için ihtiyacım olan kitabı aldılar, benim kullandıklarım bir tür dolu Mary. En azından hâlâ bilincin yerinde ve giyiniksin sanırım. Gel hadi."

Arabadan çıktım, görünüşüm güneş batarken havuz kenarında uzanan birkaç ailenin meraklı bakışlarına neden oldu. Parlak bir şekilde gülümsedim ve her zaman yaptığım gibi el salladım, Mya el sallayan kolumu aşağı doğru çekti ve durmam için tısladı. Beni küf ve kötü kararlar kokan loş bir odaya soktu ve ağır kapının arkamızdan çarparak kapanmasına izin verdi.

"Tamam. İlk ders, burası sirk değil. *Çok göze* batıyorsun ve kostümünü kontrol altına alana kadar muhtemelen burada kalman gerekecek." Kirli halıya karşı çok parlak görünen uzun kırmızı ayakkabılarımı işaret etti. "Bazı insanlar palyaçolardan korkar, onlardan nefret eder ve eğer palyaço olmazsak birilerinin ödünü koparırsın. dikkatli olun."

Nefesim kesildi, dehşete kapıldım. "Ama neden? Ben sadece insanlara karşı nazik oldum, onlara güzel balon heykeller verdim ve çocuklarına gülümsedim. Nasıl olur da palyaçolardan *nefret eden* var mı?"

Mya bir elini yüzünde gezdirdi ve yataklardan birine ağır ağır çökmeden önce içini çekti. "Bakın, bu biraz karışık. Bazı filmlerde özellikle Kötü adam olarak sikik palyaçolar, değil mi? Ve bununla ilgili kültürel bir şey var, bilmiyorum. Havalı olduğunu biliyorum ama başkalarının bunu bildiğini sanmıyorum, tamam mı? Eğer palyaçoluktan falan kurtulamıyorsan burada kal. Tamam mı?" Kocaman bir esneme çenesini çatlattı ve Bir yastığı başının arkasına sürükledi ve küçük plastik bir dikdörtgeni bana doğru tuttu.

"İşte. Televizyonun kumandası, şuradaki şifonyerin üzerindeki şey. Açma düğmesine bas. düğmesini ve ilginç bir şey bulana kadar kanal yukarı düğmesini kullanın. Oh, ve 13. kanaldan uzak dur." Kendi kendine kıkırdadı ve ben kumandayı ondan alıp şifonyerin üzerindeki kare kutuya doğrulttuğumda bir başka esnemeyle duvara döndü.

Ses kontrolüyle ilgili hızlı ve sinirli bir dersten sonra Mya sızdı ve ben diğer yatağın kenarına oturup televizyonu izlerken horlamaya başladı. hayranlık. Arabada ne kadar dinlenirsem dinleneyim tekrar uyumun gelmesini engelliyordu, bu da boş zamanlarımda yarışma programlarını, sitcomları ve infomercial denen şeyi keşfedebileceğim anlamına geliyordu. Reklamdaki adam ritmik gevezeliğiyle bana hoş olmayan bir şekilde Piotr'u hatırlatmaya başladığında kanal yukarı düğmesi ve ekranın köşesinde yanıp sönen büyük yeşil sayılar "13". Hay aksi.

Yumuşak bir inilti duyuldu ve aceleyle ses kısma düğmesine basarak

Mya'yı uyandırmadığından emin olmak için. Onu hala derin uykuda bulduğumda, ekrana tekrar baktığımda ilgi çekici bir şey gördüm: adam ve üzerinde çok az kıyafet olan bir kadın. Aslında, daha yakından baktığımda, kadının hiç kıyafet giymediğinden oldukça emindim! Adam ritmik bir şekilde kadının üzerinde hareket ediyordu, yüzünde bir ifade vardı. Yüzünü buruşturmakla sırtlamak arasında gidip geliyordu ve altındaki kadın her ne yapıyorsa çok hevesli görünüyordu.

Vücutları biraz daha ayrıldı ve adamın vücuduna bir şekilde bağlı olan parlak bir et çubuğu kadının bacaklarının arasına girip çıktı. Yatağın ucundaki yerimden hafifçe kıpırdandım, elim merakla kalçalarımın arasındaki saten kostüm kumaşımın üzerinde kaydı. Ne onunki gibi bir açıklığım ne de onunki gibi etten bir çubuğum vardı. Neden farklıydım ve neden onları izlerken vücudum böyle ağrıyordu?

Arkamdan gelen bir öksürük Mya'nın uyandığına işaret ediyordu, saçları dağılmıştı ve bir esneme daha geçirip doğrulmaya çalışıyordu. "Mm. Günaydın, Ron- hey! Sana 13. kanal yok demiştim, seni sapık. Kapat şunu, seks hakkında bir şey öğrenemeyeceksin. "Benim gözetimimde *otel pornosundan uzak dur*, lanet olsun."

Yataktan kalktı ve benden kumandayı alarak televizyonu kapattı. Gözlerini devirirken, banyoya gitmeden önce kumandayı yatağa geri attı. "Ben dişlerimi fırçalarken kostümünü saklamaya çalış, şimdi bunu yapabilecek kadar dinlenmiş olmalısın. Yola çıkmadan önce burada ne kadar boktan kontinental kahvaltı varsa gidip alacağız."

Şaşırtıcı bir şekilde, kostümümü bir kot pantolon ve düğmeli bir gömlekle kolayca değiştirebildim, ayakkabılarım zevkli bir koyu kahverengiye ve daha makul bir numaraya dönüştü. Kapalı banyo kapısına doğru sesimi yükselttim. "Bunu yapabileceğimi nereden biliyordun?"

Mya lavaboya köpük tükürüp diş fırçasını durularken kapı açıldı. "Şanslı bir tahmin, gerçekten. Zina'nın... hepinizi... yaptıktan hemen sonra çok yorgun olduğumu biliyorum, sizi var ettiğimizde ben de öyleydim. Bu tür şeylerin bir pil gibi şarj olduğunu varsaymak mantıklı." Omuz silkti ve yüzünü bir havluya sildi.

Kırmızı buklelerimin kıvırcıklığını gidermek için fırçasını kullanmam konusunda beni cesaretlendirdikten sonra, yetersiz eşyalarımızı topladık ve Yolda simit ve kahve içtik. Yakınlardaki bir şehre gidiyorduk, diye açıkladı Mya, kelimeleri yavaş ve dikkatliydi.

Her ne yapıyorsak, bu Zina'nın onu başarmaktan alıkoymaya çalıştığı bir şeydi, bu da bu konuda konuşmanın yasak olduğu anlamına geliyordu.

Yine de Mya'ya güveniyordum, bu yüzden omuz silktim ve ona ne olursa olsun yardım etmekten mutluluk duyacağımı söyledim.

"Çok özel birini bulmaya çalışıyoruz, Ronnie. Ve eğer çok şanslıysak, bu her şeyi çözecek."

Bölüm 6 - Poppy

Ruhun istekli ama bedeninin zayıf olmasıyla ilgili tüm o sözleri anlamaya başlıyordum. Erkeklerime karşı olan cinsel iştahım Son birkaç gün boyunca kendim üzerinde başlangıçta sahip olduğumdan biraz daha fazla kontrole sahip olmama rağmen karardı. Ayrıca Keane'in Düğümünü olması gerekenden daha büyük yapıyordu çünkü içime sokmaktan hoşlanıyordu. Ben de bundan hoşlanıyordum ama onlar gibi yarı lateks değildim.

- İbuprofen'e ve bir molaya ihtiyacım vardı.

Topallayarak yürümeye başlamadan önce onları bir süre birbirleriyle oynamaları için pek de nazik olmayan bir şekilde cesaretlendirdikten sonra, yiyecekleri yerleştirme ve ihmal edilmiş bazı ev işlerini bitirme fırsatını değerlendirdim. Dolabı boşaltırken Mutfak çöpü, Keane'in aleti Seb'in ağzında kaybolurken çıkardığı zevk iniltileri, çöpü dışarı çıkarmanın aciliyetini önemli ölçüde azalttı. İsteksizce de olsa, kendi özel seks şovumu izlemek için geri dönmeye hevesli bir şekilde çöp kutusuna atmak için kendimi aşağıya indirdim.

Poşeti çöp konteynerinin kenarına fırlattığımda esinti değişti ve kokuşmuş içeriğin kokusunu almamak için içgüdüsel olarak nefesimi tuttum. Poşeti atıp tekrar içeri girmek için döndüğümde, otoparkın kenarında donup kalan, kırmızı bukleleri Seb'inkilere taş çıkartacak kadar ipeksi bir görünüme sahip, büyüleyici bir adamla karşılaştım. Bana nefesimi tutmayı unutturan bir yoğunlukla baktı, beklenen pis koku yerine ciğerlerime tuz ve çikolatanın cennet gibi bir karışımı doldu.

Çöplük. *Ne oluyor be?*

Yüzüm kızardı ve vücuduma tekrar sıcaklık yayıldı, ayakta durmakta zorlandım. Kendimi sabitlemek için yakındaki bir arabanın yan tarafına tutundum, kendimi çekmeye çalıştım.

tutarlı bir düşünce. Seb bana ateşimin düşük olması gerektiğini söylememiş miydi? Şimdiye kadar solmuş muydu? Marketten dönerken bana söylediğine göre, hem o hem de ben en geç yarın sabaha kadar aklımızı başımıza toplamış olmalıydık ve Keane'in de rutininden çoktan kurtulmuş olması gerekiyordu. Yine de burada

Keane'in beni ısırđıđı andaki kadar nefessiz ve a hissediyordum.

Güzel adam yaklařtıķa çikolata kokusu havada yoğunlaştı, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyordu. Aniden bir araba gıcırdayarak aramızda durdu, minyon, telaşlı görünümlü esmer bir adam öfkeyle bana son bir kez baktı ve içeri girdi. Bu arada ben onun gittiğini anladıktan sonra araba otoparktan çıktı ve beni boş ve titrek hissediyordum. Merdivenleri ikişer ikişer çıktım ve daha ön kapı kapanmadan üzerimdekileri çıkarıp yuvaya doğru yürüdüm ve adamlarımın kollarına geri döndüm.

İhtiyalarıma her zaman uyum sağlayan Keane ve Seb, onlara karşı duyduğum ani doyumsuz açlığı sorgulamadılar bile ve ben de çok kısa bir sürede çok fazla eğlenmenin verdiği sıkıcı ağrının, yabancı adama karşı hissettiğim tedirginliği ve çekimi silmesine izin verdim. Bunu seks sersemliğine yordum ve omuz silkmeye çalıştım, ama oğlanların düğümleri çözüldüğü anda tedirginlik yine de yavaş yavaş geri geldi. Kendi kendime bu konuyu sabah onlarla konuşacağıma söz verdim. ruts iyi ve gerçekten bitti.

Bölüm 7 - Ronnie

Mya tam olarak kimi aradığımızı bilmiyordu ve detaylandırmakta büyük güçlük çekiyordu çünkü işaretler daha da fazla çalışmaya başlamıştı aralıklı olarak. Birkaç küçük aksilikten sonra kostümümle başa çıkabildim. - Köpük burnum göz kırparak canlandı, uzun ayakkabılarım birkaç kez ayağıma takıldı - ama aynı zamanda yorulmaya başladım ve açlık ve susuzluk ilk kez dikkatimi dağıttı. Sürekli yemek, içmek ya da uyumak zorunda olduğumu hissediyordum ve Mya endişeli görünüyordu ama aynı zamanda aniden insanlaşan durumumla biraz da eğleniyordu.

Araştırmamızı birkaç apartmanla sınırlandırmıştı.

Birkaç büyük şehir bloğunun ortasına yerleşene kadar bölgenin haritası üzerinde en sevdiği kolye. Mühürlerimiz soluklaştıkça, hatta her gece çizgilerin üzerinden geçtikçe, giderek daha da gerginleşiyor, evimizin kapılarını iki kez kilitliyordu.

otellerde kalıyorduk ve ne zaman bir yere gitmemiz gerekse araba ile kapı arasında koşuşturuyorduk.

Gitmek. Daha fazla yol kat etmek için ayrılmayı önerdi ve endişelerini hafifletmeyi umarak ben de kabul ettim.

Bu şekilde kendimi bir apartmanın otoparkında buldum, İnsanların gelip gidişini izlerken oraya aitmişim gibi görünmek için elimden geleni yapıyordum. Bana biraz orta yolu hatırlattı, sadece burada insanlar çok daha az mutlu ve kaygısız görünüyordu, cep telefonlarına bağıyor, arabalarını otoparktan çıkarmak için acele ediyor, çocuklarına uslu durmaları için bağıyorlardı. Bu son kısım tanıdıkta ama geri kalan her şey çok stresli ve aceleye gelmiş gibiydi. Neredeyse kostümümü öne doğru kaydırıp tezahürat yapmak isteyecektim.

Ama Mya beni bazı insanların palyaçolardan *gerçekten* hoşlanmadığı konusunda defalarca uyarıyordu. Bana biraz aptalca gelmişti ve eğlenceli bir aptallık da değildi.

Sirkten uzakta geçirdiğim kısa hayatım birçok şeyle doluydu.

kendim, varlığım ve bazı daha zahmetli işler hakkında bilgi yarı insanlığımın parçaları, sürekli yiyecek ve içecek ihtiyacı da dahil olmak üzere. Ancak bir görüntü sürekli aklıma geliyordu, özellikle de

büyüdüğümde

Bütün gün tesise girip çıkan insanları izlemekten bıkmıştım. *Kanal 13'te*, ilk otelde izlediğim program ve adamın bir parçasını kadının içine kaydırırken yüzündeki ifade. Yine bacaklarımın arasındaki o garip baskı dikkatimi dağıttı, bir ısırık alamadan yemeği tutmak kadar tatmin edici değildi. Bu görüntünün beni neden bu kadar etkilediğini bilmiyordum, özellikle de sitcomlar ve reklamlar beni bu kadar etkilememişken. Beni hiç etkilemedi. Mya buna *seks* demişti. *Sekse* meraklıyım.

Kolumun etrafındaki mühürler grileşiyor ve lekeleniyordu; bu görünümün gerçek bir mürekkebin bulaşmasından ziyade, kısa bir deneyimle azalan güçle ilgili olduğunu biliyordum. Uyluklarımın arasındaki ısrarcı ağrı yiyecek ve su talebi kadar dikkat dağıtıcı hale gelmiş ve rüzgâr hızlandıkça donuk bir zonklamaya dönüşmüştü. Bir an için sirkten ayrıldığımı bile unutmuştum, yaklaşan yağmurla birlikte huni kek kreması ve tuzlu karamel kokuları içeri dolunca gözlerim kapandı. Ev gibi tatlı kokuyordu ya da en azından Zina'nın evi olmasaydı evim ne olurdu? Varlık her şeyi mahvediyor.

Tanıdık izleri uzun süre içime çektikten ve burnumun beni yönlendirmesine izin verdikten sonra, kokuların yukarıdan geldiğini keşfettim. Özellikle de koku, binanın iki kat yukarısındaki dört balkondan birinden yayılıyordu. Balkonlardan biri açıkça çıplaktı. Perdeler dairenin boş olduğunu gösteriyordu. Ortadaki iki balkon saksılar ve bisikletler gibi dağınıklıklarla doluydu ve kapıları sıkıca kapalıydı. Ancak sondaki balkonun kapısı birkaç santim açıktı, Kulaklarımı zorladığımda zar zor duyulabilen ilginç gıcırta, inleme ve sızlanma sesleri.

Elim kalçama gitti, parmaklarımın kenarı, uydurma kot pantolonumu hafifçe dışa doğru kıvrırmaya başlayan küçük bir çıkıntının izini sürüyordu. Bu

iyi hissettim. O kokulara, o seslere daha yakın olmak istiyordum - hayır, onlara daha yakın olmam *gerekiyordu*. Bir arabaya yaslanmış halde ne kadar zamandır balkona baktığımı bilmiyordum ama gözlerimin hafifçe yanmasından anladığım kadarıyla istediğimden daha uzun süre bakmıştım. Sessiz nöbetim balkonda bir adamın belirmesiyle bölündü, kapıyı arkasından kapatırken çenesi güçlü ve zarifti. Kısa kestirdiği saçları ona öyle bir görünüm vermişti ki bana

Üs denen bir şeyin yakınında açıldığımızda orta yola gelen üniformalı adamlar. Kollarını geniş, kaslı göğsünde kavuşturdu ve kaşlarını çatarak etrafımızdaki şehre baktı, gözleri tehlikeli bir şekilde benim durduğum yere yaklaştı.

Evim gibi kokuyordu. Hepsi *ondan* geliyordu, keşfetmeyi arzuladığım başka bir şeyle birlikte, beni çağıran diğer dayanılmaz kokular. Derin, yavaş bir nefes aldı, eli kalçalarının arasında dolaştı, avuç içi kısa bir süre için avuçladı, kendi kalçalarımın arasında hissettiğim acıyı yansıttı. Kalın bir şekilde yutkundum,

Birden gerildim, arabanın durduğum yeri tamamen gizlemesine izin vermek için döndüm. Neden kalbim hızla çarpıyordu? Neden her parçam arabaya tırmanmak istiyordu?

vücudumu onunkine mi bastıracaktım? *Seks* hakkındaki sınırlı bilgime rağmen, bu olay bana hiçbir anlam ifade etmiyordu.

Balkon kapıları tıkırdayarak kapandı ve uzun dakikaların ardından yavaş yavaş saklandığım yerden çıktım. Kokular ne yazık ki azalıyordu ve bu kayıp karşısında sızlanmak istedim - geri gelmelerine *ihtiyacım vardı*.

Yakındaki bir kaldırıma oturdum,

bir çalı tarafından kısmen gizlendi ve balkonu izlemeye devam etti. Adam geri gelmemiş olsa da, bu bana garip bir

Orada olmak, onun olduğu yere bakmak huzur vericiydi. Belli belirsiz Mya için komplekse girip çıkan insanları izlemem gerektiğini hatırladım ama adamı tekrar görmenin yanında bu çok önemsiz görünüyordu.

Kadını görene kadar öyleydi.

Merdivenlerden iniyordu, omzunda bir çöp torbası vardı,

Ortasında bir çöp konteyneri bulunan, çitlerle çevrili küçük bir alana doğru ilerledi. Çantayı içine attı, binaya doğru döndü ve tıpkı balkondaki adamın yaptığı gibi derin bir nefes alarak dondu kaldı. İnanılmaz bir şekilde, o güzel, karışık kokunun kaynağı da oydu, ancak koku teninde daha yumuşaktı, sanki şimdi soluyormuş gibiydi. Mavi-gri gözleri benimkilere kilitlendi ve fiziksel bir güç bizi birbirimize doğru çekiyor gibiydi, içimdeki büyüyen ağrı rahatlamak için inliyordu. Benimki kadar parlak kızıl saçları bana sesleniyordu

bir fener gibi. O güzeldi, mükemmeldi ve istediğimi hiç bilmediğim her şeydi ve aramızdaki mesafeyi kapatmak için neredeyse koşmaya başladım...

...Mya'nın arabası bir lastik gıcırtısıyla park yerine girip aniden aramıza girmeden önce. Mya'nın arabası park yerine girdiğinde İçeri girmem için beni tersledi, gözleri dehşetle açılmıştı. Onun bariz korkusu ayaklarımı hareket ettirebilmemin, beni kadından uzaklaştıracak *herhangi bir şey yapabilmemin* tek sebebiydi. Tekrar nefes almayı bile başaramadan otoparktan çıkmış ve yola geri dönmüştük; kokunun, adamın ve kadının ani kaybından duyduğum keder içimi oyuyordu. O anda hissettiğimden daha kötü hissedebileceğimi sanmıyordum, en azından Mya konuşana kadar.

"Zina bizi buldu, Ronnie. Boku yedik."

Bölüm 8 - Ronnie

Aceleyle kiraladığımız yeni otel odamızın zemininde otururken kostümüm çılginca kontrolden çıkmıştı. Uzun kırmızı bir ayakkabı dizimin altına sıkıştırılmıştı ve yanındaki mokasenle uyumsuzdu. Yüzümün yarısı boyayla kaplıydı.

burnumun diğer tarafına doğru aktı, renkli puantiyeler muhafazakâr açık mavi gömleğimin üzerine sıçradı. İşaretler kesinlikle Başarısızlık. Eğer Mya, Zina'yı markette sessizce konuştuğu tezgâhtara bir tomar para uzatırken görece kadar şanslı olmasaydı, saklanmamız için bize haber bile vermeyecekti.

Mya'nın gözleri ağlamaktan kızarmış ve şişmişti ve arkadaşımın bu kadar acı çektiğini görmek kalbimi sızlattı. Mendil tutmayan eline uzandım ve usulca sıktım. "Onlara hepsinin benim fikrim olduğunu söyleyeceğim. "Benim fikrim olduğunu söyleyeceğim.

Bana zarar verirse, iyileşene kadar bir süre ileri geri gidebilirim. Onlara seni yanımda götürdüğümü ama senin gitmek istemediğini ve tüm parayı çaldığımı söylerim, tamam mı?"

Mya başını salladı, küçük bir hıçkırık vücudunu sarmıştı. "Sen anlıyorum, Ronnie. Ben - ben bir işçi değilim, ya da bir tul- ow - bilirsin, *senin gibi*." Yüksek sesle burnunu çekti ve elindeki mendili burnuna götürdü. Onun

Sesi yumuşadı ve acılandı. "Ben Piotr'un yeğeniyim. *Diğerleri*, sizden önce gelenler hakkında bilgi almak için beni sirkte çalışmaya zorladı. Ailem ben bebekken öldü ve beni pek nazik olmasa da o büyüttü. Onun kemerine çok aşınayım, öyle söyleyeyim. I

Dediğini yapmak zorundaydım, sen o parayı benim için saklayana kadar kaçmamın hiçbir yolu yoktu."

Sertçe nefes aldı, gözlerini tavana dikti ve yüz hatlarını düzeltmeye çalıştı. "Bana Zina'ya yakınlaşmamı, öğrenebileceğim her şeyi öğrenmemi söyledi. ondan. Sarhoş olduğu bir gece, Zina ve annemin - ikisi de güçlü ve eski soylardan geliyordu. Bu tür

yapabilir... bilirsin, senin gibi insanlar." Yutkundu ve devam etmeden önce bana doğru hafifçe başını salladı.

"Mesele şu ki, Zina'nın gerçek olmadığını bilmiyordum. Tüm kitaplar ve her şey ona miras kalmıştı, bu yüzden öyle olmadığını düşünmek için hiçbir nedenim yoktu ve Piotr beni ona rapor vermeye zorladığında da bunu söyledim. *Diğerleri* kaçıp gittikten hemen sonra onun sihirli bir şekilde konuşan bir dolandırıcı olduğunu anladım. Ama Piotr gücünü kendi amaçları için kullanmak amacıyla onu baştan çıkarmaya başlamıştı bile. Ama ben ona çok daha fazla dikkat ettim.

Beni diğerlerinden sonra seni yapmaya yardım etmeye zorladığında, *onun* sihrini desteklemenin ben değil, tam tersi olduğunu fark ettim. Piotr'un da aynı şeyi fark etmesi ve takıntısını bana çevirmesi an meselesiydi, ben de... kaçtım. Seninle birlikte."

Mya bana gözlerinde o kadar büyük bir hüznle baktı ki dizlerimin üzerinde öne doğru sallandım, ona sıkıca sarıldım, onu rahatlatmak için bir *şeyler* yapmam gerekiyordu
Onu. "Kimi arıyoruz, Mya? Sana yardım edebilirler mi? Bizi Zina ve Piotr'dan saklayabilirler mi?"

Mya arkasına yaslanıp tekrar gözlerini ovuşturmadan önce beni sıkıca kucakladı. "Yapabilirler, ama emin değilim - soyumun olması gerektiği gibi eğitilmedim, annemin bana tüm bu şeylerin nasıl çalıştığını göstermek için burada olması gerekiyordu, anlıyor musun? Ama burada bir kuzenim var, onun annesi de benimkilerle aynı kazada ölmüş ve o biraz daha büyük. Ben

Dua edelim de büyüsünü benden daha iyi anlasın ya da kontrol edebilsin, yoksa *hepimiz* boku yeriz. Piotr aynı anda ikimizi birden sömürmek için çok heyecanlıydı... ya da daha kötüsü." Ürperdi ve yumuşak bir sıkıntıyla dizlerine sarıldı.

"Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum, Ronnie. Tek bildiğim adını bir çiçekten aldığı. Bu ve kehanet arasında," dedi ve elini kaldırdı. kolye üzgün bir ifadeyle, "- tek bir doğru dürüst ipucu bile elde edemedik. Komplekste garip bir şey gördünüz mü?"

"*Sizin gibi* insanlar *benim gibi* insanların belli bir şekilde hissetmesine neden oluyor mu?" I

diye duraksayarak sordu, önerdiğim şey için kendimi garip hissediyordum. "O değil...
değil

senin hakkında böyle hissettiğimi. Yani, *diğer* insanlar senden hoşlanıyor." Mya tekrar burnunu çekti ve başını bana doğru eğerken avuçlarının üzerine dayanarak arkasına yaslandı. "*Belli bir şekilde derken* ne demek istiyorsun Ronnie? Acı verici gibi mi? Çünkü evet, bu yüzden mühürler solduğunda acıtıyor, Zina'nın sahip olduğu büyü aslında kaba kuvvete dayanıyor."

Başımı salladım, bir bukleyi çekiştirirken dudağımı ısırdım. "Hayır, öyle değil. Mesela.... 13. kanal gibi, belki?" Gözlerimi kısarak ona baktım, yasak televizyon görüntülerinden bahsederek onu üzeceğimden endişeliydim.

O kadar çok güldü ki öksürük krizine girdi ve normal nefes almasını beklerken sırtını sıvazladım. "Sen delisin dostum. Tanrım, öleceğimizden emin olduğumda bile beni gülmekten kırıp geçiriyorsun. Bana sen olduğunu mu söylüyorsun?

rastgele bir kadına mı? Yani, aferin sana, kadınların ne kadar ateşli olabileceğini anlıyorum ama *Tanrım...*"

"Hayır!" Başımı sallayarak düşüncemi savuştururken kızardım. "Hayır, bir şeydi, uhm, değiştiğim zamanki gibi hissettim, bilirsin? *Farklı bir şey*. İnsan değil. Başka nasıl açıklayabilirim bilmiyorum. Ve gerçekten güzel kokuyordu. Adam da öyle, adam gibi kokuyordu ve bu yüzden ona baktım-"

Mya nefes almamı, geri çekilmemi ve ona hikayeyi anlatmamı sağladı. başladı, umutsuzluk sonunda ifadesinden kaçtı. Biliyordum. Mya komplo kurarken neye benziyordu ve bu umutsuzluktan çok daha iyi bir görünümdü.

İşte böyle, bir saat sonra, arabadan Mya'yı endişeyle izledim. Kadınla aynı basamakları tırmanarak dairesinin kapısını çaldı. Adamın da koridora çıkmadığını görünce üzüldüm ama Mya bir saat sonra arabaya geri döndüğünde adamların -çoğul olarak- derin bir uykuda olduklarını ve sürpriz olması açısından şimdilik her şeyden uzak tutulmalarının daha güvenli olduğunu söyledi. Mya'nın kızıl saçlı güzel kadını - Poppy'yi - ne kendisinin ne de benim ona ve adamları Sebastian ve Keane'e - sonunda Mya'nın sürekli bahsettiği *diğer kişiler* olduğunu anladım - zarar vermek istemediğimize ikna etmesi epey çaba gerektirmişti.

Bana üçlü olarak bağlandıklarını ve bunun Zina'nın hangi büyüyü kullanmaya çalışırsa çalışsın iki adama bir daha asla zarar veremeyeceği anlamına geldiğini söylerken neredeyse neşeliydi. Mya, kuzeninin ölümünden sonra kehanet kolyesini geride bıraktı. Neyse ki daha güçlü bir büyü bu işte bir terslik olduğunu fark etti.

"Bu kadar aptal olduğuma inanamıyorum, Ronnie. Yarım yamalak mühürlerimize o kadar dikkat ediyordum ki Zina'nın bana lanetli bir nesne verdiği aklıma bile gelmedi. Sirkten ayrıldığımızdan beri o lanet şeyi takip ediyormuş, bizi bu kadar çabuk bulmasının nedeni bu. Ben de bir hedef işaretçisi." Kaşlarını çatı, göğsünü asık suratla ovuşturdu. kolye ucu genellikle dinlenirdi. "Poppy'nin partisini basmaya çalıştığında kaltak büyük bir sürprizle karşılaşacak. Poppy'nin bana anlattıklarına bakılırsa, o süpermarket tezgâhtarından bilgi aldığından oldukça eminim. Neyse ki kuzenimle birbirimize benziyoruz ve ikimiz de kıvrıcık saçlı erkeklerle çıkıyorduk." Sırtarak buklelerinden birini çekti. "İntikam ihtiyacının Zina'yı görmezden gelecek kadar dikkatsiz yapmasını umuyorum. Detaylar.

Bölüm 9 - Keane

Uyandığımda Poppy'nin bedenini kendi bedenimin altında görmek için duyduğum büyük arzuyla dolmak yerine kendimi dinlenmiş hissettiğimde rutinin etkisinin geçtiğinden şüphelendim.

Seb, yanıma kıvrıldı, uykulu bir şekilde mırıldandı ve tekrar yanıma sokuldu pazılarını okşadı ve buklelerini sevgiyle okşadı. "Sanırım sonunda bundan kurtulduk, Seb. Nasıl hissediyorsun?"

Esnedi, o çok sevdiğim uzun, yağsız vücudunu gerdi, kıyafetsizdi, tam da sevdiğim gibi. "Çok daha iyiyim. Kesinlikle kafam daha iyi. Belki şimdi Poppy'yi tezgâhın üzerine eğmek yerine gerçekten yemek yapmaya konsantre olabilirim." Sırıttı ve tekrar bana sokuldu.

"Hey şimdi, sen de o tezgâhın üzerine eğilerek epey zaman geçirdin." Bağ izini şakacı bir şekilde ısırdım ve memnun bir iniltiyle titremesine neden oldum. "Poppy bize her şeyi temizleyeceğimize dair söz verdirdi, o yüzden o sevimli kışını kaldır da onu şaşırt."

Gözlerimi ovuşturdum, ikimiz de eşofmanlarımızı ve tişörtlerimizi giyerken artan bir endişeyle dairenin etrafına bakındım. Poppy hangi cehennemdeydi?

Yan masanın üzerinde not yoktu. Seb yuvadaki battaniyeleri toplamaya başlamış, yavaş yavaş onun yokluğunu da fark etmeye başlamıştı.

"Nereye gitti, Keane? Sana bir şey söyledi mi?" Kaşlarını çatarak boş banyoya baktı.

Ben cevap veremedim ön kapı açıldı ve Poppy içeri girdi; Seb'le beni uyanık görünce yüzünde endişe ve mutluluk karışımı garip bir ifade belirdi. "Selam Keane. Dinle, sen ve Seb garip bir şeyler hissediyor musunuz? Sihirli bir gariplik gibi mi? Özellikle birinin sizi tekrar kontrol etmeye çalışması gibi?"

Başımı ona doğru eğdim ve odayı geçerek onu kollarımın arasına alıp kesin bir güvence verdim. "Hayır, Poppy, kesinlikle hayır. Senin sayende özgürüz. Eğer bir şey olursa, hangi tarafta olduğumuz konusunda asla endişelenmene gerek yok, tamam mı? Seb ve ben ömür boyu seniniz, söz veriyorum. Birbirimize bağlıyız, unuttun mu?" Seb de küçük topluluğumuza katıldı ve sessizce başını sallayarak onayladı.

"İkinizin de bir şey olursa benim halletmeme izin vereceğinize söz vermenizi istiyorum, tamam mı? İkinizin de yaralanması ya da kaçırılması riskini göze alamam ve sizi korumak için elimdeki her gücü kullanacağım." Doğrudan gözlerimin içine bakarak
Bunu, içimde bu *fikir* karşısında kükreyen koruyucu doğaya seslenerek söyledi bir tehdit.

Tam bir şeyler daha söylemek için ağzını açmıştı ki kapıdan yüksek ve ağır bir ses geldi. Hızla döndü, Seb ve beni arkasından itti, parmakları daha kapı koluna dokunamadan kapı uçarak açıldı. Orada, bir toz bulutu ve tahta kıymıkları içinde, Seb ve benim uzun zamandır kaçtığımız tehdit duruyordu.

Zina.

"Sen-!" Suçlamasını öfkeyle haykırdı, sesi kırık cam gibiydi. Gözleri bir yılan gibi fırl fırl dönüyor, bir masanın üzerindeki küçük bir bibloya odaklanıyordu.
yanımızdaki sehpa. "Bu onun kolyesi! Nerede-" Seb ve benim ayakta durduğumuzu fark ederek gözlerini açtığı anda soru dilinin ucunda kayboldu. Poppy'nin arkasında gözlerimizde cinayetle. "Sen."

Ağırlığını öne doğru kaydırды, Poppy'yi geçip bizi gömleklerimizden yakalamaya çalışırken elleri pençe gibi kıvrıldı. Poppy geri çekildi ve Zina'ya şaşırtıcı bir şiddetle yumruk atarak güzel eşimize zaten aşık olduğumdan biraz daha fazla aşık olmamı sağladı. Zina geri sendeledi ve tekrar ileri atıldı, ama Poppy onun için hazırды, Zina'nın elbisesinin önünü yakaladı ve onları yarı yolda döndürdü.
odaya girmeyi başardı. Bir başka itiş Zina'nın tökezleyerek balkon kapılarına çarpmasına neden oldu ve kapılar kendiliğinden açıldı.

Poppy'nin saçları ani bir rüzgarla başının etrafında çılgınca uçtu, yağmur damlaları

Zina'yı takip ederek dışarı çıkarken balkondan akıyordu. İşkencecimiz kendini sabitlemek için korkuluklara tutunduğu anda Poppy beklenmedik bir şekilde eğildi ve Seb'le birlikte tuttukları balonu vahşice yakalamak için elini uzattı.

daha önce eve getirmişti. Dişlerini mylar'a geçirdi, içine çekti, gözleri şimşek gibi parlıyordu - korkunç ve güzeldi, tulpamancer'ımızdı, ortak yuvamızı savunmak için güçleri ateşlenmişti. Göğsü genişledi, havayı garip bir öpücük alayına zorladı, rüzgâr ve yağmur ağzının Zina'nınkiyle buluştuğu yerde girdap oluşturdu.

Seb ve ben şaşkınlıkla Zina'nın vücudunun bir çizgi film gibi dolup yuvarlanmasını izledik, gözleri şok ve panikle fal taşı gibi açılmıştı. Balkonun beton zemininden önce iki santim, sonra üç santim yukarıda asılı kaldı. Poppy bir kolunu ağzına götürüp tiksintiyle tükürdü ve Zina'yı, kadının balkonun korkuluklarına çılgınca tutunmasını engelleyecek kadar sertçe itti.

Dikkatli bir şekilde Poppy'ye balkonda katılırken Sebastian'ı da yanıma çektim, o da eski bakıcımızın atmosferde gittikçe daha yükseğe sürüklenirken boğuk bir şekilde çığlık atmasını izledi. Onu son görüşümüz, gözden kaybolana kadar uzuvlarının çılgınca döndüğü an oldu Hep birlikte. Gerçekten gittiğinde, Poppy yanımızdan geçti ve Banyoya doğru ilerledi, burada öfkeli diş fırçalama sesleri koridoru doldurdu, kuru kusmalarla serpiştirildi.

Öfkeyle elindeki havluyla ağzını sildikten sonra balkona doğru yürüdü ve parmaklıkların üzerinden seslendi. "Bitti! Yukarı gelin!"

Kafam iyice karışmış bir halde Seb'e baktım ama o sadece omuz silkti ve benim sevgi dolu bakışlarımı takip ederek kapıyı açıp muhteşem tuz ve çikolata kokusunu fuayeye yuvarlayan eşimize döndü.

Bölüm 10 - Sebastian

Gerçekten tuhaf bir rüya görmediğimden emin olmak için kolumu birkaç kez dikkatlice çimdikledim. Mya, zar zor tanıdığım küçük, ürkek imtiyazlı kız.

Sirkten hatırladığım kadarıyla, sedirimizde oturmuş konuşuyordu.

Kuzeni Poppy'yle neşeli bir şekilde. Mutfağımızda, aptalca seksi bir adam - bir Kızıl saçlı, ki bu benim için hızla bir zayıflık haline geliyordu - lavaboda bulaşık deterjanıyla kollarını ovuyor, bu sırada palyaço makyajı yüzünde titreşip duruyordu.

Tabii, harika. Her şey tamamen normaldi. Bu kesinlikle süper normaldi.

Gerçi, dürüst olmak gerekirse, Keane ve benim *normal* olduğumuzu iddia edemezdim. ile başlar. Ama tuhaf bir şey bulduğumuzda, işlerin gerçekten raydan çıktığını anlarsınız.

Bu *koku da* neydi? Gözlerimi kısarak Poppy'yi dinleyen Mya'ya baktım.

Sanat dersleriyle ilgili bir hikaye anlatırken, ziyaretçimizin o ağız sulandıran parfümü kullanıp kullanmadığını merak ediyordum. Eğer öyleyse, ona hangi marka olduğunu soracaktım çünkü Poppy'ye *kocaman* bir şişe alacaktım. O kadar güzeldi ki

neredeyse beni tekrar kızgınlığa sürüklüyordu. Kanepede kaykıldım ve Keane'in kalçasının benimkine karşı demir gibi gergin olduğunu fark ettim. Kucağına gizlice bir göz attım, katlanmış elleri bariz bir ereksiyona boyun eğdirmek için bilek güreşi yapıyormuş gibi görünüyordu.

Kendi kucağıma baktım. *Hoppala*. Şunu ikimiz yapalım. Bir kanepede yastığı kapıp kucağıma aldım ve ona da biraz alçakgönüllülük göstermek için Keane'e yaslandım. Sıcaklığın biteceği konusunda yanılmış mıydık? Şey, hayır, Poppy Mya'yı stratosfere göndermeye çalışmıyordu, bu yüzden yuvanın etrafındaki koruma içgüdüğü şu anda öldürücü değildi.

Poppy ve Mya sohbetlerine ara vermiş gibiydiler, benim ve Keane'in vücutlarının kanepedeki garip duruşuna bakıyorlardı. Sırıttım ve rahat olmaya çalışarak el salladım. Kızıl saçlı adam odaya girdi, gömleğinin kollarını sıvamış, kollarını bulaşık havlusuyla kuruluyordu - *hadi ama, bu hiç adil değildi* - ve ikimize de göz kamaştırıcı bir gülümseme fırlattı. Keane ve ben, tuz ve çikolata odanın öbür ucuna sürüklenip doğrudan kafalarımıza giderken usulca inledik. Kucağımdaki yastığı neredeyse kamburlaştırıyordum. kendimi yakalamadan önce.

Mya boğazını temizledi ve kaşlarını kaldırdı. "Şey, kuzen, ben gidiyorum otele dönüp biraz dinlenmeye çalışacağım. Büyük bir gündü, şimdi hayatımda ne yapacağıma karar vermeliyim. Ronnie'nin kalıp tulpa hakkında konuşmak isteyebileceğini düşündüm."

Ronnie sessizce başını salladı, gözleri benimkilere kilitlenmişti, Mya'nın ona değil de Poppy'ye hitap ettiğinden tamamen habersizdi.

Poppy ayağa kalktı, kendi boğazını temizledi ve bize doğru birkaç gergin bakış fırlattı. "Emin misin, Mya? Eğer siz ikiniz zaten *konusuyorsanız* Ronnie ile *konuşmak* istemiyorum-"

Kıs kıs gülererek Poppy'nin kolunun dış tarafına şakacı bir şekilde vurdu. "Puh-lütfen. Ronnie aslında sinir bozucu bir küçük kardeş gibidir. Onu çok seviyorum ama inan bana, bu konuda *tartışmaya* gerek yok. Yine de bu konuşmayı biraz ağırdan almak isteyebilirsin. Daha önce konuştuğunu sanmıyorum. Tamam, görüşürüz!"

Mya kıcı yanıyormuş gibi aceleyle dışarı çıktı, arkasından gelen kapı gümürtüsü dördümüz arasındaki görünmez bir tür gerilimi kırdı. Kaldı. Ronnie kanepenin kenarında durmuş, parmakları kot pantolonunun ön tarafına doğru gergin bir şekilde kıvrılmıştı. Poppy'ye, bize ve tekrar geri dönüyor, yönlendirme, izin ya da her ikisini birden bekliyordu. Mya'nın gittiğinin belli belirsiz farkındaydım, bu da solumak istediğim o nefis kokunun kaynağının Ronnie olması gerektiği anlamına geliyordu.

"Pekala. Pekala. Odadaki fil." Poppy garip bir şekilde güldü, Ronnie'nin yanına geldi ve elini onun sırtının alt kısmına doğru uzattı. Bu hareket karşısında bir şeyler hissetmeyi bekledim - kıskançlık, öfke, sahiplenme - ama

İçimden geçen tek şey onu daha da yakınlaştırmak için duyduğum hevesti. "Yani, burada her ne oluyorsa ben varım ve eğer çılgınca yanlış okumuyorsam

Burada sinyaller var, hepiniz en azından tanımaya hazırsınız-"

Cümlenin ortasında Keane ayağını Ronnie'nin dizinin arkasına takarak kızıl saçlı adamı kanepeye ve benim üzerime yatırdı, elleri arkamda Keane'in kalçalarının iki yanına indi. Baştan ıktım ve Ronnie'yi tutkuyla öpmek için eğildim, bir elini benimkine uzatırken ellerimi buklelerine gömmek için yastığı bir kenara attım.

"Oh, lanet olsun. Tamam." Poppy'nin zar zor duyulabilen takdir iniltisi, Keane'in ereksiyonu belime saplanıp kucağı Ronnie ve benimle doluyken mutlu bir şekilde bana yaslanırken stereo olarak geldi. Ronnie'nin yüzünü benimkinden uzaklaştırdım, nefessiz kızarmasına hayran kaldım ve Keane öpmek için inisiyatif aldı

Omzumun üzerinden de aynı şekilde.

Keane uzanarak Ronnie'yi kollarımda döndürdü, Poppy ona üçüncü bir öpücük vermek için eğildi, pcğn içinde mutlu bir şekilde i çekerken elleri Ronnie'nin omuzlarından aşağı kayıyordu. Ronnie'nin giysileri aniden ortadan kayboldu ve gülümsedi

Poppy'ye gayet normalmiş gibi mutlu bir şekilde baktı. *Bu* küçük bir numaraydı.

Ronnie'yi tatlı tatlı öptü, bize yaptığı gibi yavaş ve nazik bir şekilde nefesini içine doğru bastırdı. Elbette, pürüzsüz, turuncu bir şaft büyüdü ve kalçama doğru kıvrıldı, Ronnie göründüğü gibi kollarımızda titriyordu. ile Böyle bir hassasiyete sahipken ona meraklı bir vuruş yaptığım için sulanamazdım, değil mi? Ezilen bir köpek oyuncağı gibi tiz bir gıcırtı etrafımızda yankılandı. Ronnie bu his karşısında Poppy'nin ağzına doğru inledi ve bir an sonra küçük bir tıslamayla başını geriye doğru eğdi, ancak bunun arkasında gerçek bir üzüntü yoktu.

"Lanet olsun. Sıcaktan yeni *ıktım!*"

Keane arkamızdan kıkırdadı, omzumu şefkatle sıktı, ayağı hâlâ sıcak bir şekilde Ronnie'nin kalçasına kilitlenmişti. "Sanırım o battaniyeleri yıkamadan çıkarmamız gerekecek, Seb."

***** Son mu? *****

Sonsöz - Poppy

Sebastian ve Keane'e olan saygımdan dolayı, tanıştığımız gece Ronnie ile bağ kurmadım, ancak onların ortak coşkulu ısrarı beni ertesi gece bunu yapmaya itti. Yastık sohbeti Keane'in onun kokusunu Zina'yı uzaya tek yönlü bir yolculuğa gönderdiğim gece aldığını ortaya çıkardı, Bu da bana hepimizin birbirine ait olduğunu hissettirdi.

Görünüşe göre Mya, geniş ailemizdeki sanat böceği tarafından ısırılmıştı ve resim yapmayı *sevdiği ortaya* çıktı, ancak Piotr'un pek de şefkatli olmayan bakımında pek fırsatı olmamıştı. Profesör Anders ile kısa bir sohbet ve Keane'i başka bir figür çizme seansına sokma sözü, bunu başarmasını sağladı

Üniversitemin imrenilen burs programına girdim ve haftada birkaç gün kuzenimle (ve yeni, beklenmedik kankamla) okula gitmekle kalmadım, öğle yemeğini bile birlikte yedik.

Sebastian ve Keane hayvanat bahçesinde Ronnie için iyi şeyler söylediler; Ronnie temalı çocuk doğum günleri için tempolu bir program sürdürüyordu.

partilere katıldık ve hatta bir keresinde genç bir adama (neyse ki) palyaço seven nişanlısına evlenme teklif etmesinde yardımcı olma şansını yakaladık. Üçümüz hala dünyanın işleyişini yeni, çok masum dördüncü arkadaşımıza açıklamak zorundaydık, ama o hem yatakta hem de yatak dışında çok hızlı öğrenen biriydi.

Bir gün Mya ile sohbet ederken, Ronnie'nin tulpa olarak yarattığı kitaplardan birinin, bir üniversite öğrencisi tarafından tilt-a-whirl'de bırakılan bir adli muhasebe ders kitabı olduğunu keşfettik. Muhasebe Ronnie'nin sirkte geçirdiği zamanlardan hafızasında kalan usulsüzlükler kataloglandı, bir araya getirildi ve isimsiz olarak IRS'ye postalandı, IRS de hiç vakit kaybetmeden Piotr'un üzerine gitti ve onu parmaklıklar ardına attı.

Belli ki Mya'nın boktan amcası, Zina'nın kurnazlığı olmadan, yasadışı spor bahisleriyle olan pek çok bağıını örtbas edecek kadar palavracıydı.

Yazar Hakkında Vera Valentine

Özür dilemeyen bir kitap tutkunu ve hikâye yiyicisi olan Vera Valentine, 40 yılının neredeyse tamamında yazılı kelimelerle ateşli bir aşk ilişkisi sürdürmüştür. New Jersey Pine Barrens'ın lokanta dolu vahşi doğasında büyümüş ve Kuzey Carolina'ya nakledilmiş olan Valentine, kocası, sekiz kedisi ve çoğu ev eğitimi almış iki köpeğiyle birlikte yaşamaktadır. Paranormal "Neden Seçmelisiniz?" türünün hevesli bir hayranıdır. / Queer Polyam türünün hevesli bir hayranı olarak, ilk olarak Eylül 2021'de yazar şapkasını ringe attı. O zamandan beri, kalemini korku besleyen kriptidler, Paskalya tavşanı uzaylıları ve omegaverse balon hayvan değiştiricileri de dahil olmak üzere baharatlı romantizm, endişe ve kuru mizah dolu bir düzineden fazla kitaba uyguladı.

Kendini kaotik bir kapibara olarak tanımlayan Vera, genellikle sosyal medyada çok fazla zaman geçirirken, yazar arkadaşlarıyla takılırken ya da güvenilir kağıt yardımcısı Bad Idea Book™'a tavşan fikirleri karalarken bulunabilir.

Vera'nın en son projeleri hakkında güncel bilgi almak ve iletişimde kalmak isterseniz, **ValentineVerse.com** adresine uğrayarak onu sosyal medyada takip edebilir, ValentineVerse Bültenine kaydolabilir ve daha fazlasını yapabilirsiniz! :)

Ayrıca Kindle Unlimited'ta

- Carnal Cryptids Serisi
- Planet Oster: Doğurganlık Füzyonu
- Koparılmış (Moriverse: Kitap 1)
- Hayseed
- Tatil Hedonizmi Serisi (J.L. Logosz ile birlikte yazılmıştır)
- Erotik Kazılar (Pamela Bones olarak Clio Evans ile birlikte yazılmıştır)

